

for

vietnam

Pris 1 krone
Nr.1 1969 4.årgang

Opprop for Vietnam-uka 14-20.april

STÖTT FOLKENES FRIGJØRINGSKAMP!

Under ledelse av Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør, og regjeringen i Den Demokratiske Republikken Vietnam (Nord-Vietnam) i Nord, har folket i Vietnam ført en seierrik kamp mot den amerikanske imperialismens aggresjonstropper og deres allierte siden begynnelsen av 1950-åra. Trass i at angriperne og deres allierte har satt inn nærmere halvannen million aggresjonssoldater, er de blitt slått på retrett og tvunget til å innstille bombinga av DRV (Nord-Vietnam) og til å gå med på forhandlinger.

Samlet og enhetlig er hele det vietnamesiske folk mobilisert i en kamp hvor industri- og jordbruksproduksjonen, helsevesenet og kampen mot analfabetismen er like viktig som den militære kampen. Hele landsbygda i Sør-Vietnam er nå befridd og gjenoppbygges under ledelse av FNL og folkets egne valgte revolusjonære komiteer. Dette er hele folkets kamp for sin frigjøring, folkekrigen.

Ettersom USA-imperialismen er nærmere sitt nederlag i Vietnam enn noensinne, har de trappet opp aggresjonen mot andre folk i Sørøst-Asia. Bombefly er satt inn for å tvinge folket i de frigjorte områdene av Laos i kne. I Thailand har USA intensivert sin krig mot den folkelige frigjøringsbevegelsen og har alliert seg med det forhatte Thanom-regimet.

Aggresjonen i Vietnam er således ikke noe "feilgrep" eller noen "ulykke". Den er en nødvendig konsekvens av USAs imperialistiske økonomiske system. Gjennom et nettverk av allianser og avtaler og ved tusenvis av militære baser i fremmede land, på alle kontinenter, er USA i stand til å beherske 60% av verdens ressurser, mens landet bare har 6% av verdens befolkning. Slik framstår USA-imperialismen som alle folks fiende, i første rekke mot folkene i Asia, Afrika og Latin-Amerika.

Men overalt hvor det forekommer undertrykkelse vil folkene organisere motstand mot undertrykkerne. Den høyeste formen for motstand er folkekrig, som innebærer at store deler av folket er mobilisert i politisk og militær motstand mot undertrykkerne.

Liksom i Vietnam foregår det nå folkekrig på alle kontinenter. I Asia, Afrika og Latin-Amerika kjemper folkene en kamp på liv og død mot innenlandske marionette-regimer og mot fremmede inntrengere. Men slik folkekrigen bringer seier over Vietnams folk, vil også dette mektige våpen bringe seier for alle undertrykte folk og nasjoner.

SEIER I FOLKEKRIGEN!

Den Norske Solidaritetskomite for Vietnam

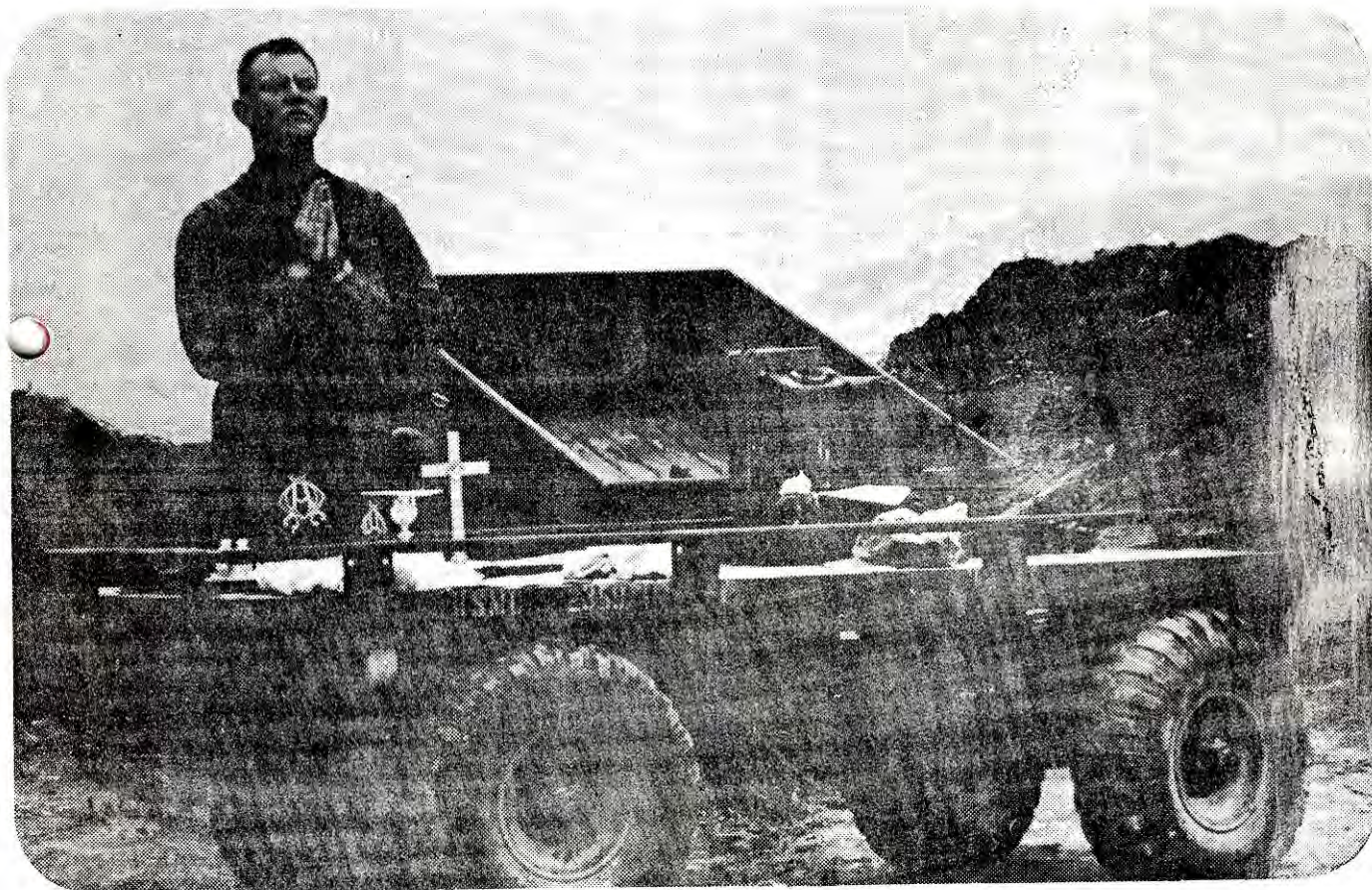
FULL STØTTE TIL FNL!

USA UT AV VIETNAM!

BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN!

NATO UT AV NORGE!

NORGE, NATO og VIETNAM

"Partene vil bidra til den videre utvikling av fredelige og vennskapelige forhold ved å styrke sine frie institusjoner, ved å skape en bedre forståelse av de grunnsetninger som disse institusjonene er bygd opp på og ved å fremme vilkårene for stabilitet og velferd. De vil søke å fjerne konfliktstoff i sin mellomfolkelige økonomiske politikk, og vil oppmuntre til økonomisk samarbeid seg imellom".

Slik lyder artikkel 2 i NATO-traktaten, som ble underskrevet i Washington 4. april 1949. Blant undertegnerne var Norges daværende utenriksminister Hallvard Lange, som i de 20 første åra etter krigen har stått fram som en av USA-imperialismens beste støttespillere her i landet.

+Men er det riktig at NATO fremmer "vilkårene for stabilitet og velferd" i Norge og i verden forøvrig?

+Eller er det slik at NATO idag tjener som instrument og støttespiller for USA's økonomiske utbytting og militære undertrykkelse av verdens folk?
+Og til slutt: Hvordan skal NATO plasseres i sammenheng med det anti-imperialistiske arbeidet som drives av Solidaritetskomiteen for Vietnam?

Det vil falle for langt å gjøre rede for NATO's forhistorie og hele synderegisteret til "forsvars"-pakten. Årsaka til at NATO ble dannet, ligger først og fremst i det faktum at USA etter krigen sto fram som den største og sterkeste av de kapitalistiske landa, både økonomisk og militært, og at den nye stormaktas fremste målsetting var å skape forskjellige "bolverk mot kommunismen" gjennom et nett av forsvarallianser og økonomiske avtaleverk. At Norge kom med i NATO, har vel både økonomiske og strategiske årsaker. Det er idag et kjent faktum at året etter at Norge ble medlem i NATO, mottok vi 1,1 milliarder kroner i så-

kalt "Marshall-hjelp" fra USA. Dette er nester halvparten av den samlede "hjelpa" på 2,5 milliarder, som ble gitt i tidsrommet 1948-52. En pen liten belønning til den norske sosial-demokratiske regjeringa som takk for at den hadde meldt oss inn i USAs lille private forsvarsklubb, NATO.

Brikker for USA-imperialismen

De 15 medlemslanda i NATO er vevd sammen gjennom et sinnrikt nett av "felles" systemer som i hovedtrekk ser slik ut :

- * Felles militærstyrker
- * Felles kommandosystem
- * Fellesfinansierte militære anlegg
- * Felles framskutt strategi, der atomvåpen inngår som viktig del
- * Felles våpenproduksjon
- * USAs våpen "hjelp" program
- * Felles sivil beredskapsplanlegging
- * Felles vitenskaps- og forskningsprogram
- * Felles propagandatjeneste

Alle disse felles-ordningene skulle ved overflatisk undersøkelse kanskje gi en inntrykket av at alliansen er en klubb for 15 likeberettigete medlemmer, der alle avgjørelser blir truffet i fellesskap og tjener felles interesser. Men det er USA som utnevner øverstkommanderende for NATO, det er USA som bestemmer NATOs strategi og taktikk, det er USA som bestemmer rakettvåpensystemer, atombombene eies og betales av USA, osv. Norge har idag like lite å si i NATO som en døvstum har muligheter til å hevde seg i et teater. Likevel spiller vårt land rollen som den døvstumme i teateret - uten verken vilje eller mulighet til å føre noen nasjonal forsvarspolitik. Det som tjener USAs interesser, tjener også NATOs interesser.

Og ikke bare militært blir vi gjennom NATO-medlemskapet en brikke for USA-imperialismen, men også politisk og økonomisk. NATO-handboka for 1966 kan fortelle oss at:

"Den (organisasjonen) er ikke utelukkende en militær allianse som tar sikte på å hindre en eventuell aggresjon eller som gjør det mulig for landene å møte et virkelig angrep. Den går i like stor grad inn for et permanent samarbeid landene imellom både i politiske og økonomiske anliggender."

USA-imperialistene har sjølsagt ikke satset mange milliarder dollars på NATO uten å sikre seg trofaste støttespillere når de gir seg ut på sine korstog for å nedkjempe nasjonale frigjøringsbevegelser og opprettholde status quo rundt om i verden.

Portugal med napalm og NATO-våpen

Med NATO-våpen og USAs velsignelse driver Portugal idag en brutal undertrykkelseskrig mot folkene i Angola, Mosambique og Port. Guinea. Landet bruker over 40% av nasjonalbudsjettet på militære utgifter for å sikre seg den fortsatte kontrollen over sine innbringende kolonier. Over 120.000 soldater er stasjonert utenfor Portugals grenser med dette for øye. Likevel har de nasjonale frigjøringsbevegelsene i disse landene hatt stor framgang. I Portugisisk Guinea er over halvparten av landet frigjort, til tross for at kolonialistene nå har tatt i bruk napalm mot befolkninga. Bomber og bombefly kommer gjennom NATOs felles våpenprogram.

NATO/CIA bak oberstene i Hellas

Oberstenes kupp i Hellas for snart to år siden viser med all tydelighet hvordan militæralliansen ble brukt for å kvele en demokratisk utvikling i landet. Noen timer før kuppet - 21 april 1967 - ankret USAs 6. flåte (Middelhavsflåten) opp på Pireus havn. Der ble flåten liggende til bølgene omkring kuppet hadde lagt seg noe. Ryktene om at CIA skal ha spilt en sentral rolle, er aldri blitt avsannet av USA-lederne. Dagbladet kunne den 28. 2. 1968 fortelle at øverstkommanderende for NATOs Sørkommando, USA-admiralen Horacio Rivero under et besøk i Athen uttalte:

"... det er en stor ære for meg å være forenet i arbeidet innen NATO-alliansen med Hellas' ledere og ledelsen for de greske væpnete styrker. Jeg er fullt ut klar over at fra den første dag da Hellas for 16 år siden sluttet seg til alliansen, har det vist full og hel lojalitet overfor de prinsipper alliansen bygger på og har gjort hel og uavkortet innsats for den felles sak." (NTB - Afp)

En tid seinere kvitterte de greske oberster med å meddele at Hellas forberedte seg på å sende en kontingent greske soldater til Vietnam.....

Det er spesielt viktig å merke seg at oberstene i Hellas gjennomførte kuppet etter en på forhånd nøye opplagt plan - den såkalte "Prometevs-planen". Denne hadde ikke oberstene sugd av sitt eget bryst, planen var NATOs egen kriseplan for innføring av et militærdiktatur dersom en indre eller ytre "fare" truet landets reaksjonære styre.

I 1964 ble det kjent i Italia at en tilsvarende militær kupp-plan med betegnelsen "ES" forelå, og verken NATO eller den italienske regjeringa har noensinne kunnet avsanne dette.

Også Norge har sin Prometevs-plan

Hemmelige NATO-dokumenter som bl.a. har vært offentliggjort her i Norge, har vist at det eksisterer detaljerte planer for en USA-intervensjon i hvert eneste NATO-land i tilfelle en krise eller unntakstilstand. Også Norge har sin Prometevs-plan hengende over hodet. Planen gir USA rett til å gripe inn med all sin disponible styrke dersom NATO finner at et medlemsland trues av en "indre eller ytre fare". Ukeavisa "Orientering" offentliggjorde i 1967 dokumenter stemplet "secret" og "top secret", med retningslinjer som gir USA-tropper og amerikansk militærpolititi frie tøyler i utøvelsen av "lov og orden" i det enkelte NATO-land.

Mot HVEM er unntakslovene retta?

Det hersker alminnelig enighet om at noen ytre trusel ikke lenger er reell for Norges vedkommende. Sovjet-lederne har i de seineste årene fra orkesterplass har vært vitne til USA-imperialismens avskyelige forbrytelser mot verdens folk, uten at dette har ført til annet enn økt samarbeid Sovjet-USA. De har fått mer enn nok med å holde styr på landene i sin egen innflytelsessfære, jfr. invasjonen i Tsjekkoslovakia, og det er neppe noen med sitt politiske gangsyn i behold som regner med at Sovjet vil gå til angrep på sine beste venner og samarbeidspartnere - NATO-landene. Men hvem retter så disse unntakslovene seg imot? Den "indre faren"? Javel, mest sannsynlig. Men hva er en "indre fare" for USA-imperialistene annet enn en voksende nasjonal folkereising mot Norges avhengighet av USA-imperialismen, en nasjonal bevegelse som også tar sikte på å avsløre og bekjempe USA-imperialismens medhjelpere her i landet, representert ved den norske regjeringa og stor kapitalen. En slik reisning som tar sikte på å kutte alle Norges forbindelseslinjer

med USA-imperialismen, truer selvsagt USAs interesser her i vårt land. Det er mot slike slike muligheter USA har søkt å sikre seg gjennom disse unntakslovene, der det bl.a. heter:

"I tilfelle av indre uro som materielt kan influere USA-styrkenes oppgave eller deres sikkerhet, så som væpnet opprør eller omfattende motstand, skal regjeringen i anstrenge seg for å undertrykke slik uro ved hjelp av sine egne ressurser. Men hvis disse tiltak skulle vise seg å være utilstrekkelige, eller dersom regjeringen i skulle be om hjelp, eller hvis US-øverstkommanderende skulle være av den oppfatning at regjeringen i ikke er i stand til effektivt å slå ned slik uro i tide, kan USA-styrkene gå til slik aksjon som US øverstkommanderende anser som nødvendig, enten det skjer på egen hånd eller i samarbeid med regjeringen.."

I tillegg forplikter regjeringen i det enkelte NATO-land seg til å forsyne USA-troppene med alt tilgjengelig materiale som det nasjonale etterretningsvesenet sitter inne med. Dermed skulle det være fullstendig klart at NATO er et instrument rettet direkte mot folkene i medlemslandene. Vi er fullstendig berøvet vår nasjonale uavhengighet og vår selvkclare rett til å bestemme vår egen utvikling.

NATO ledd i USAs globale strategi

NATO-alliansen er ikke et enkeltstående undertrykkelsesapparat, men en del av et større hele. USA har opprettet et verdensomspennende alliansesystem, med SEATO-pakten og "Stillehavspakten" i Sørøst-Asia, CENTO- (tidl. Bagdad-) pakten i Midt-Østen og den militær-økonomiske OAS (Organisation of American States) i Sør-Amerika. Utenfor sitt eget territorium har USA over 3600 baser fordelt på over 30 land, med over 1 million amerikanske soldater og militært personell. President Johnson har erklært at i 1964 var det 344 amerikanske antigeriljaenheter fordelt på 49 land, med

Full autoritet til USA-styrkene

Her er noen smakebiter fra en rekke hemmelige NATO-dokumenter som ble offentliggjort i Orientering, desember 1967.

Dokumentet er utstedt av hovedkvarteret for USA-styrkene i Europa, og er et charter om overføring av myndighet fra ei NATO-regjering til amerikanske okkupanttropper. Vi må regne med at også Norge har undertegnet en slik avtale.

Her heter det bl.a.:

«USA-styrkene skal ha rett til å okkupere ethvert område eller enhver bekvemmelighet som anses som nødvendige for at de kan fullføre sin oppgave og for å trygge deres sikkerhet, slik som bestemt av øverstkommanderende for de amerikanske styrker, og de skal ha rett til å installere slikt utstyr som de bestemmer er nødvendig for å fullføre disse oppgaver.»

De amerikanske styrkene forlanger også jurisdiksjon til en viss grad utenfor de områder de selv okkuperer. «Utenfor slike militære områder skal USA-styrkenes militærpolititi ha full autoritet... og folk som gjør seg skyldig i overgrep mot USA-installasjoner skal kunne arresteres av USA-styrkene og overgis myndighetene i vedkommende land for å dommes etter gjeldende lover...»

SECRET

Headquarters
US EUROPEAN COMMAND
APO 128, US Forces

Appendix 3 to Annex N Civil Affairs
USCINCEUR OPLAN NR 100-1
STATUS OF FORCES AGREEMENT

DRAFT OF AN EMERGENCY STATUS OF FORCES (SOF) AGREEMENT

(It is assumed that such an Emergency SOF Agreement will be concluded in the form of an Exchange of Notes between the Ministry or other appropriate authorities of the host country, the Commander, US Forces, and the military police of the host country. The military police of the host country may be made with the local police authorities, to maintain discipline and order among members of the US Forces. In the event of acts of violence against US installations, equipment, or personnel by persons other than members of the US Forces, such persons may be apprehended by the US Forces and turned over to the Government of that country for appropriate disposition in accordance with laws of that country.)

THIS APPENDIX CONSISTS OF 4 PAGES

Change 3 to USCINCEUR OPLAN 100-1

DOWNGRADED AT 12 YEAR INTERVALS, NOT AUTOMATICALLY

oppdrag å bekjempe nasjonale frigjøringsbevegelser. I tillegg til de nevnte tillegg til de nevnte militær-alliansene, har USA sikret seg en rekke to-sidige forsvarsavtaler med forskjellige land, f.eks. Japan, Sør-Korea, Filippinene, Formosa (Taiwan), etc.. Hele dette nettverk av baser, allianser og militæravtaler tjener en- og bare en- hensikt: nemlig å sikre USAs fortsatte kontroll over 60% av verdens råvarer- til tross for at landet sjøl bare har 6% av verdens befolkning. Og gjennom disse forskjellige alliansene kan USA spille sitt forbryterske glansnummer som verdenspoliti, straks sosiale og nasjonale reisinger i ett land synes å true USAs interesser i dette landet. Eller som John F. Kennedy sa det i 1960:

"Amerikas grenser er ved Rihnen og Mekong, ved Tigris, Eufrat og Amazonas. Det gis intet sted i verden som ikke angår oss alle.... Vi er ansvarlige for å bevare friheten overalt i verden. Hele menneskehetens sak er Amerikas sak."

Militæralliansene legaliserer USAs undertrykkelseskriger

Gjennom militæralliansene ønsker USA å sikre seg den fortsatte kontrollen over verdens råvarerressurser, og gjennom USAs fullstendige kontroll over økonomi, militærvesen og politiske avgjørelser i de enkelte allianseland, har USA også sikret seg verdifulle støtter hver gang landet setter igang undertrykkelseskriger mot nasjonale frigjøringsbevegelser. Den belastningen som slike kriger er for USA-imperialismen i verdens folks omdømme, prøver de på denne måten å fordele på en rekke medansvarlige allierte. Og dette gjelder også i høyeste grad for USAs NATO-allierte. Vi kan se hvordan USA i 1952 brukte NATO-rådet til å forberede støtte til sin framtidige aggresjon mot Vietnams folk, på et tidspunkt da USA betalte brotparten av de franske krigsutgiftene. NATO-rådet uttalte dengang:

"...sin helhjertede beundring for de franske styrkers og de "assosierte staters" armeers kraftige og langvarige kamp mot kommunistisk aggresjon! ...er av den oppfatning at de frie nasjoners motstand, i Sørøst-Asia som i Korea, er i dybeste harmoni med Atlanterhavets mål og idealer, og er derfor enig i at de felttog i Indo-Kina fortjener kontinuerlig støtte fra NATO-regjeringene."

(ifølge Aftenposten 9.3 1965)

Bekjemp USA-imperialismen! NATO ut av Norge!

Vietnams folk har nå i en årrekke kjempet mot sin nye hovedfiende, USA-imperialismen. De kjenner imperialismens natur gjennom årlange erfaringer, og vet at USA-imperialismen vil falle sammen som et korthus dersom ikke gjennom sine mil.all. hadde hatt økonomisk og militær kontroll over en rekke nasjoner. Vietnameserne understreker stadig at deres kamp ikke er en isolert kamp som følge av en slags "naturkatastrofe", men at de fører en felles kamp med alle undertrykte og utbytete folk i

verden. Akkurat i dag står Vietnams folk fram som hovedsymbolet på den verdensomspennende kampen mot USA-imperialismen, men når vietnameserne har seiret og den siste amerikaner har slept seg ut av landet, vil et nytt folk stå fram som forbilde i denne kampen. Men hele tida vil USA gjennom sine militærallianser hysterisk prøve å stoppe denne utviklinga. En av våre aller viktigste oppgaver idag vil derfor være å bekjempe disse allianser. Dette peker Sør-Vietnams nasjonale frigjøringsfront meget klart på i sitt politiske program:

"Bekjemp de krigshissende og aggressive imperialister ledet av den amerikanske imperialismen. Forlange oppløsning av de eksisterende aggressive militærblokker og militærbaser og forlange at utenlandske militærbaser således blir trukket tilbake."

Her kommer vi naturlig inn på Solidaritetskomiteen for Vietnam og det politiske grunnlaget vår organisasjon arbeider etter. Vår oppgave er i første rekke å yte en aktiv støtte til den rettferdige kampen Vietnams folk fører for sitt lands frihet og uavhengighet. Men samtidig peker vi på hva som er årsaka til Vietnam-krigen- nemlig USAs verdensomspennende økonomiske utbytting og militære undertrykkelsespolitikk. Dette perspektivet- perspektivet med USA-imperialismen- er helt nødvendig å ha med for at vi i det hele tatt skal forstå hva som skaper kriger av typen Vietnam. Derfor har vi vedtatt i paroleform " Bekjemp USA-imperialismen ! " som en av våre 4 paroler.

Men som det skulle framgå blandt annet av denne artikkelen, er det åpenbart at de ulike USA-dominerte militæralliansene verden over, blandt dem NATO, utelukkende tjener til å opprettholde USAs brutale verdensherredømme. Uten dette nett av allianser og militæravtaler ville USA-imperialismen være betraktelig svekket. En konsekvens av parolen " Bekjemp USA-imperialismen!" er derfor parolen " NATO ut av Norge!"

Opportunismen i Vietnam-arbeidet

"Men", vet vi noen vil si, "NATO har jo ingenting med Vietnam-arbeidet å gjøre. Dersom vi skal støtte Vietnams folk, vil vi ikke ha med noe om NATO. Dette vil støtte folk fra oss i stedet for å trekke folk til oss."

Dette er en argumentasjon vi kjenner fra lang tid tilbake. Den stammer fra de kreftene som så fremgangen i Solidaritetskomiteens arbeid som en trusel mot USA-imperialismen og de norske halehengspolitikerne til USA-imperialismen, og som derfor startet opp med den såkalte "Vietnambevegelsen i Norge". Dette var krefter som enten har stått bakom og har forsvart den norske regjeringas vietnampolitikk, og flertallet av de organisasjonene som sto bak dannelsen støtter opp om USA-imperialismens militærallianser NATO. Dette var folk som på stiftelsesmøtet for "bevegelsen" reiste seg opp og hevdet at " Norge må stå i NATO for å hjelpe Vietnam." Nei, det er klart at slikt folk ikke vil ha parolen "Norge ut av NATO!" Norske vietnam-aktivister ønsker ikke at folk

skal se på Vietnam-krigen med skylapper-aktivistene har ingen grumsete NATO-fortid å være engstelige for. I vårt arbeid til støtte for Vietnams-folk ville det være selvmotsigende å isolere USA-imperialismen fra sin sammenheng, slik den trer fram i enkelte land. Her i Norge ifører USA-imperialismen seg NATO-ansikt og er offisielt alliert med Norges regjering. Gjennom denne halehengspolitikken yter den norske regjeringa en verdifull støtte til USA-imperialismens angrepskrig mot Vietnams-

folk. Siste eksempel er avslaget om å anerkjenne Nord-Vietnam, utfra at dette ikke ville tjene USAs interesser ved forhandlingsbordet i Paris.

Men å bekjempe den norske regjeringas reaksjonære Vietnampolitikk uten å peke på at den er diktert av NATO-medlemskapet, ville være inkonsekvent og en slik argumentasjon halter altfor åpenbart.

USA-IMPERIALISMEN SKIFTER GALLIONSFIGUR

Richard Millhouse Nixon er mannen i år. Den 20. januar avløste han Lyndon B. Johnson som USAs President - en gallionsfigur uten annen makt enn den som USAs storkonserner og våpenprodusenter pålegger ham å utføre.

Den tidligere Pepsi Cola-advokaten Nixon har en lang og ikke akkurat uplettet karriere bak seg. Han ble kjent i begynnelsen av 50-åra som en av McCarthyismens fremste forkjempere, han ville på det tidspunktet også sende amerikanske troppestyrker til Indo-Kina for å hjelpe Frankrike i dets lite ærebringende krig mot Vietminh-styrkene. Nederlendernes brutale kolonikrig mot folket i Indonesia ville han også aktivt støtte med troppestyrker. Som visepresidentkandidat i Eisenhowers valgkamp i 1954 holdt han på å velte hele generalens sjanser da det ble kjent at han tidligere hadde vært innblandet i en av USAs største korrupsjonsskandaler, men kom seg unna ved å holde en berømt tåredryppende Tv-tale om sin prektige kone og små barn. Under en propagandarundreise i Latin-Amerika i 1958 fulgte det i Nixons kjølvann en bølge av demonstrasjoner, streiker og opptøyer som fikk militærregimene til å ryste i sine sammenføyninger. Det latinamerikanske folket hadde sagt sitt om USA-imperialistenes visepresident.

I 1964 støttet Nixon aktivt den republikanske presidentkandidaten Goldwater i hans reaksjonære valgkamp, som blant annet hadde på programmet: bruk av taktiske atomvåpen i krigen mot Vietnams folk.

Det er denne mannen som i dag sitter på toppen i USA. Det er like urealistisk å vente noen virkelig fredsvilje av en slik person som det er i det hele tatt å tro at noen enkeltperson kan endre på USAs verdensomspennende undertrykkingspolitikk.

I sin valgkamp førte han en linje som fulgte prinsippene: "Gjenopprettelse av respekten for USA utenlands og gjenopprettelse av respekten for lovene innenlands". Hva har så Nixon sagt om Vietnam i sin "law and order"-kampanje? Ved studier av amerikanske magasiner fra valgkampen finner en ytterst lite konkret. Når Nixon i det hele tatt har sagt noe om Vietnam, så har han passet på å si akkurat det motsatte ved en

seinere anledning. Dette vil f.eks gå klart fram av sitatene nedenfor, som er hentet fra Newsweek og Life:

"Det finnes ingen erstatning for militær seier i Vietnam"

"Jeg vil prioritere slutt på krigen i Vietnam, og håper å oppnå russisk hjelp i denne hensikten."

"Vi har intet annet valg enn å stå sterke og faste og kjempe til slutten både med viljen og våpenenes makt. Og dette er ikke bare for å hjelpe dem som kjemper for sin frihet i Asia, men også med tanke på våre egne amerikanske barns framtid."

"Den nye administrasjonen vil bringe en ærefull slutt på krigen i Vietnam. Men vi skal ikke stoppe der - vi trenger en politikk som kan unngå flere Vietnam. Alle Amerikas fredsopprettende institusjoner må bli gjenoppreist"....."Bare når et hjelpeprogram tjener USAs interesser, kan det bli gitt."

"....når de vennlige nasjoners frihet er truet av aggresjon, hjelper vi dem med penger og våre våpen, men vi lar dem kjempe krigen selv".

Jeg vil betrakte det som en æreløs bestemmelse av USA å ville snike seg unna krigen. For dette ville da være den første krigen vi har tapt....."

VIETNAM FRA DAG TIL DAG

1. Nov. 1968 – 31. Jan. 1969

Kampene i sør fortsetter over hele landet og det militære presset mot amerikanerne er økende.

Innhold:

I det følgende er det bare tatt med et lite utsnitt av de meldinger som daglig kommer fra Vietnam. Vi har nevnt de viktigste politiske begivenheter med hovedvekt på det som skjer i selve Vietnam da det er her resultatet av krigen i første rekke avgjøres. Dessuten har vi tatt med en del kommenterende stoff. Våre kilder er såvel europeisk/amerikanske – som asiatiske pressebyråer og aviser/tidsskrifter.

1/11 – Frigjøringsstyrker i Tay Ninh-området har ved et overraskelsesangrep utslettet en amerikansk leir ved Ba Chiem. 150 amerikanske soldater ble satt ut av spill og 31 panserkjøretøyer ødelagt.

– En felles amerikansk/"vietnamesisk" styrke møtte sin skjebne i Mekong-deltaet da 18 fartøyer ble senket og 500 amerikanske soldater satt ut av spill. Den senkede flåten besto av et stort skip (250 m langt), 15 landingsfartøyer og 2 lektere.

– I tida fra 5. august 1964 til 1. november 1968 er 3243 amerikanske fly skutt ned over Nord-Vietnam.

3/11 " – Så lenge det er en eneste inntrenger i landet vårt, må vi fortsette kampen og utslette ham." (Fra Ho Chi Minhs appell 3. november).

– Alliansen av nasjonale, demokratiske og fredselskende krefter har sendt ut en erklæring der det bl.a. heter at USA's beslutning om å innstille bombingene over Nord-Vietnam er et nytt alvorlig tilbakeslag for USA og en seier for det vietnamesiske folk i begge soner. Alliansen erklærer videre at den gir sin fulle støtte til FNL's linje for løsning av Vietnam-problemet. Denne er helt i tråd med Alliansens politiske program. Alliansen forsikrer at den vil stå skulder ved skulder med FNL på slagmarka såvel som ved konferansebordet. Erklæringen fordømmer USA's neo-kolonialistiske aggresjonspolitik og Saigon-lakeienes forræderi.

8/11 – I Saigon uttrykte en høytstående amerikansk militærtalsmann bekymring for et alvorlig fall i kampmoralen hos "de allierte styrker" nå da regulære fredsforhandlinger er på trappene i Paris. Bekymringen stammer fra det eldgamle militære

problem at ingen soldat ønsker å bli den siste som faller i krigen. Av samme grunn fryktet man økning i tallet på desertører fra Saigon-hæren, – en stadig kilde til bekymring for Saigon-juntaen.

10/11 – Den amerikanske overkommando i Saigon nektet i går å kommentere nord-vietnamesiske meldinger om at amerikanske soldater drepte 51 av sine egne offiserer i oktober på Lai Khe-basen. I en nyhetsmelding fra Hanoi er det blitt meddelt at soldatene på basen gjorde mytteri fordi de ble tvunget til fortsatt tjeneste i Vietnam enda deres plikt-tjeneste var avsluttet.

11/11 – I følge Ass. Press har øst-europeiske diplomater i London antydnet at de ønsker en amerikansk militær tilstedeværelse i Sør-Øst-Asia. "Vi har ingen innvendinger mot tosidige avtaler mellom USA og Thailand, Malaysia, Singapore, Indonesia og Filippinene", erklærte en sovjetisk diplomat. Disse folka er tilsynelatende overbevist om at en i Paris vil komme fram til enighet i Vietnamspørsmålet og at en så kan innlede forhandlinger om andre "nyttige emner".

13/11 – Patriotter avstraffer fiendtlige agenter på åpen gate i Saigon.

– Stort FNL-angrep mot en amerikansk stilling ved Soc Con Trang, 50 km nordøst for Tay Ninh og 95 km nordvest for Saigon. Angrepet tok til kl. 22.30 og etter en times intens artilleri-ild som lammet fienden fullstendig ble leiren tatt. Amerikanerne led store tap og 24 panserkjøretøyer og 15 større kanoner og bombekastere ble ødelagt. 14 fly og helikoptre ble skutt i brann og store mengder våpen, ammunisjon og annet militært utstyr ble erobret.

14/11 – Buddhistkretser i Saigon krever snarlig fred og gir sin tilslutning til FNL's linje i dette spørsmålet. Dette kom fram under en konferanse i An Quang-pagoden der over 400 buddhistiske troende tok del.

15/11 – En helikopterbåren bataljon amerikanske kavalerister som skulle unnsette beleirede "Saigon Rangers" ved Trien Ngon i Thay Ninh-provinsen ble like etter ankomsten omringet og etter 50 minutters konsentrert kamp hadde frigjøringsstyrkene atter området under full kontroll.

Folket velger selvstyrekomiteer

16/11 – I Information, det danske liberale dagbladet, skriver Hans Granqvist fra Saigon at Frigjøringsfronten nå er i ferd med å avholde valg i Sør-Vietnams landsbyer. Valgkampen blir ført på det grunnlag at det snarest må dannes en samlingsregjering i Saigon. Dette blir tatt som et nytt tegn på den intensive politiske kampanje som FNL driver i øyeblikket.

17/11 – FNL-styrker angrep i natt en rekke mål i et område som strekker seg over 100 km fra et sted midtveis mellom Hue og Danang og til Chu Lai, nord for Quang Tri. I Da Nang-området ble et dusin fiendtlige stillinger angrepet med artilleri og infanteri. Angrepsmålene omfattet bl.a. byens hovedpolitistasjon, flere mindre stasjoner og den lokale kringkastingsbygning. Ved Skypasset ble hovedveien blokkert og Da Nangs veiforbindelse nordover avskåret. Full unntakstilstand ble erklært i byen. I Tam Ky, 60 km sørøst for Da Nang, ble et amerikansk divisjons-hovedkvarter og 3 andre fiendtlige stillinger tatt under kraftig ild, – og det hele endte i et flammehav. 25 km lenger sørøst ved den amerikanske Chu Lai-basen oppnådde Frigjøringsstyrkene store resultater. Hovedkvarteret for USA's 198. luftbårne brigade ble totalt ødelagt, og minst 80 offiserer ved hovedkvarteret ble drept eller tatt til fange.

18/11 – Patrioter har den 1., 5., 8., 11. og 18. november påført 7 skip inkludert 3 på henholdsvis 20 000, 12 000 og 10 000 tonn

store skader under seilas på Saigon-kanalen. 12 000-tonneren som ble rammet av flere granater den 18. november er i følge vestlige nyhetsbyråer den 42. militære transport på elva som er blitt offer for granatangrep siden årets begynnelse.

20/11 – I tidsrommet juni – november har FNL holdt valg i de befrie områdene i Sør-Vietnam. Formålet var å få valgt en ny administrasjon med basis i folket og der ved styrke de befrie områdene. Valgene er til nå gjennomført i 17 provinser, 5 større byer, 32 distrikter og 1700 landsbyer. Denne administrasjonen som ble valgt direkte av folket i 2/3 av landets provinser skal erstatte Saigon-juntaens lokale undertrykkere og samordne de områdene som er befri av FNL.

21/11 – En talsmann for det nord-vietnamesiske utenriksdepartement fordømte USA i sterke ordelag for å ha bombardert flere landsbyer i den nordlige delen av den demilitariserte sone fra den sørlige del av sonen og fra amerikanske krigsskip utenfor munningen av Cue Viet-elva.

– I et intervju med Giai Phong uttaler en av Frontens utenrikspolitiske talsmenn at siden USA ble tvunget til å stanse luftkrigen mot nord på grunn av den enorme tapsprosenten har en nå konsentrert luft- og sjøstridskreftene til intensiv bombing av de befrie områdene i sør. "Som alle vet snakker USA om fred og forhandlinger, men i virkeligheten trappes krigen opp med tanke på å opprettholde landets neokolonialistiske grep om folket i Sør-Vietnam, utdype delingen av landet for å gjøre den permanent samt å underminere

Folket under ledelse av FNL har avholdt valg i 1800 byer og landsbyer over hele Sør-Vietnam.

freden og sikkerheten i Indo-Kina, Asia og verden forøvrig".

24/11 - Et stort antall Saigon-studenter avholdt i dag et møte med tanke på effektivt å motsette seg myndighetenes tvangskrivninger av studenter til hæren. Dette er et fortvilt forsøk på å fylle igjen hullene i rekkene etter de store tap Saigon-hæren har lidd i inneværende år. Etter møtet ble tre av studentlederne arrestert.

26/11 - Song Mao, en militærbase av viktig strategisk beliggenhet ved jernbanen Saigon - Nha Trang, ble totalt utslettet etter et kraftig FNL-angrep. Dette er en sær viktig seier, da en fra basen har full kontroll over den smale kommunikasjonskorridoren som går mellom havet og høyfjellsplatået.

27/11 - 5 amerikanske fly av typen F 4 bombet i dag flere landsbyer i Quang Binh-provinsen i Nord-Vietnam, deriblant Ly Ninh, Bao Ninh og Hien Ninh.

2/12 - I en kommentar i det danske information skriver Hans Granqvist fra Saigon at Saigonregjeringa nå er i ferd med å ta knekken på all presse ilandset, og at det bare er et spørsmål om tid når regjeringa også gir utenlandske korrespondenter munnskurv. Nylig ble den engelsk-språklige avisa Saigon Daily Mail stoppet for 3 måneder fordi avisa på første side hadde gjengitt en del kritiske uttalelser som den amerikanske forsvarsminister Clark Clifford hadde kommet med overfor Saigon-regjeringa.
- Nye amerikanske luftangrep mot Quang Binh-provinsen i Nord-Vietnam. Mange mennesker ble drept.

3/12 - I Paris har Saigon-regjeringas forhandlingsdelegasjon framsatt en plan i 3 punkter der punkt 3 går ut på at FNL skal la seg representere ved forhandlingene av "den lovlig valgte regjering", m. a. o. Thieu-Ky-Huong-klikken. Kommentarer overflødig.

- I følge vestlige telegrambyråer har USA's første luftbårne kavaleridivisjon lidd sitt hittil største nederlag i Loc Ninh-området.

4/12 - Ved Nha Bo, sør-sørvest for Saigon anrettet Frigjøringsstyrker store ødeleggelser på et 12 000 tonn tankskip som lå for anker.

Offensiv mot 37 byer og baser

6/12 - FNL gjennomførte i dag en samordnet offensiv mot 37 byer og militære baser i Sør-Vietnam. Under offensiven inntok Frigjøringsstyrkene landsbyen Phu Luc, 96 km nord for Saigon, av amerikanerne betegnet som en mønsterleir for flyktninger, - men i realiteten en parallell til de såkalte strategiske landsbyer der befolkningen er stengt inne bak piggetråd og befestningsanlegg. Befolkningen ble befridd og anlegget svidd av. Flybasene ved Tay Ninh og Bien Hoa ble også angrepet.

7/12 - Frigjøringsstyrker angrep i dag enheter av USA's 9. divisjon nær Ben Tre, ved utløpet av Mekong-elva, marinesoldater 20 km sør for Da Nang, en amerikansk/"vietnamesisk" stilling ved Hon Quan (95 km nord for Saigon) og en stilling i Lai Nuoc, 270 km vest-sørvest for Saigon. Dette representerer et tilfeldig utvalg av angrepspunkter siste døgn, og meldinger som disse kommer inn fra hele landet hver eneste dag. Vi kunne utvilsomt fylle en dagsavis med stoff om FNL-operasjoner i Sør-Vietnam fra lokalplanet der geriljasoldatene forsvare sine lokale landsbyer over de regionale styrker som tar seg av provins- og distriktsforsvaret til Frigjøringshæren som i første rekke består av profesjonelle soldater og opererer på landsbasis.

9/12 - 3 amerikanske fly skutt ned over Nord-Vietnam. 2 jagerbombere av typen F 8 Crusader og F 4 Phantom samt et ubemannet rekognoseringsfly.

- I en kommentar til USA's nye pasifiseringsanstrengelser gir Vietnam Courir, ukeavis som utgis i Hanoi (og som kan abonneres på gjennom Solidaritetskomitéen) en oversikt over USA's tidligere totale fiasko på dette felt. Så lenge pasifiseringa akkompagneres av B 52 bombefly og med napalm og sprengbomber, tanks og krigsskip samt kjemiske og bakteriologiske våpen som skal knekke "Vietcongs" infrastruktur, vil alle slike tiltak være dødsdømt fra starten av. Artikkelen konkluderer med at denne siste aksjon markerer amerikanernes og Saigon-lakeienes siste krampetrekninger på dette feltet.

10/12 - I Quan Doi, den nord-vietnamesiske hærens dagblad finner vi en dikterisk kommentar til visepresident Nguyen Cao Kys ankomst til Paris på søndag:

Ky landet på flyplassen
Bitterheten sved i hjertet
Ingen ønsket velkommen
Ingen blomster eller musikk
Visepresidenten krøp bort til bilen
som en bikkje
med halen mellom beina
når den sniker seg bort fra sin herre
Ky var redd vietnameserne ville møte ham
med råtne egg og tomater
fordømme ham som agent og Hitlers læregutt
- Dette var bare begynnelsen
Det vil komme andre slag
som vil såre mer
og du vil ikke slippe unna
hvor du enn prøver å stikke deg vekk.

Dikteren tar likevel feil når han hevder at ingen møtte opp med flagg ved ankomsten. I følge Le Monde som er kjent for sin store vilje til objektiv nyhetsformidling hadde sør-vietnamesiske regjeringsagenter vervet en liten flokk forhutlete klakkører fra Paris' nattkaféer, - og disse var det som så entusiastisk møtte opp mot kontant betaling. Ellers vil vi i denne forbindelse nevne at på de møter som har

vært arrangert for FNL's og Nord-Vietnams representanter i Paris har det vært et enormt frammøte av vietnamesere som holder til i Paris.

14/12 - Reuter melder fra Saigon at amerikanske fly bomber Frigjøringsfrontens forsyningslinjer så nær byen at vinduene i hovedstaden klirrer. Politi og tropper skal være i høyeste beredskap for å kunne motstå en eventuell offensiv i forbindelse med fredskonferansen i Paris.

15/12 - Le Monde melder at antallet desertører fra Saigon-hæren har vært meget høyt i 1968. I Mekong-deltaet skal 17 % av soldatene ha desertert mellom 1. januar og 18. august.

16/12 - President Van Thieu erklærer at hans regjering aldri vil akseptere tilstedeværelsen av noen form for kommunistisk organisasjon på sørvietnamesisk territorium. Thieu talte på en internasjonal antikommunistisk konferanse i Saigon.

18/12 - Ky uttalte i dag ved en diplomatisk mottakelse i Paris at han foruten å kjempe mot sine fiender nå måtte gå til det skritt å bekjempe sine venner. Dette kommer på bakgrunn av en del sterkt kritiske uttalelser fra framtrедende amerikanske politikere, spesielt senator Mc. Govern fra Sør-Dakota og forsvarsminister Clark Clifford. Mc. Govern har bl. a. kalt Ky for "den lille skrytende diktator som tumler omkring i den parisiske plysj".

19/12 - FNL har gitt melding om at Fronten vil overholde en 3-dagers våpenhvile i juledagene og en tilsvarende i forbindelse med nyttårsfeiringa.

- I Paris har ambassadør Cyrus Vance advart Nord-Vietnam om at et partisanangrep mot Saigon ville kunne få forhandlingene til å bryte sammen og få amerikanerne til å gjenoppta bombinga av Nord-Vietnam. Den nordvietnamesiske forhandleren avviste denne uttalelsen og sa at så lenge det fins amerikanere i Sør-Vietnam har befoelkningen rett til å bekjempe dem.

- I dag feires 22-årsdagen for den landsomfattende reisingen mot de franske kolonialister.

FNLs 8-årsdag feires over hele verden

20/12 - Åtte-årsdagen for dannelsen av Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront blir feiret over hele verden.

- I et kommuniké fra Overkommandoen for Frigjøringsstyrkene blir 1968 betegnet som et enestående seierrikt år for Sør-Vietnams revolusjonære krefter. På det militære område har en i følge ennå ufullstendige oppgaver påført fienden et tap på 630 000 mann i drepte og sårete. I tillegg kommer flere hundre tusen mann fra marionettstyrkene som gikk over til FNL eller forlot sine enheter og vendte hjem. 6000 fly av alle slag ble skutt ned eller ødelagt på bakken. 13 500 militære kjøretøyer, inklusive 7000 tanks og panserkjøretøyer ble ødelagt.

1000 skip, av dem 40 over 10 000 tonn ble senket eller sterkt skadet. 700 ammunisjonslagre ble sprengt i lufta og over 700 bruer delte samme skjebne. Disse resultatene overgår langt de samlede resultater for 1966 og 1967 til sam-

HVA SKJER I VIETNAM?

Følg med i

Nyhetsblad fra Nord-Vietnam. Utkommer hver uke. 8 sider, engelsk tekst. Et årsabonnement, som i tillegg til de 52 numre av Vietnam Courier, også omfatter månedsbladet SOLIDARITY WITH VIETNAM - koster 30 kroner.

Nyhetsblad utgitt av Giai Phong - FNLs nyhetsbyrå. Utkommer hver 14. dag. 8 sider, engelsk tekst. Et årsabonnement koster 15 kroner.

BLADENE KAN BESTILLES FRA:

SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM, IDUNSGT.5, OSLO 1. Forskuddsbetaling til vår postgiro nr. 20 29 81. Merk talongen hva beløpet gjelder.

VIETNAM

COURIER

Information Weekly - E.O. 46 Tran Hung Dao Street, Hanoi Democratic Republic of Viet Nam

January 27,

1969

No. 201

6th Year

SOUTH VIET NAM

In struggle

SOUTH VIET NAM NATIONAL FRONT FOR LIBERATION INFORMATION COMMISSION

men. Når det gjelder antallet amerikanske tropper som ble utslettet i 1968 så er det nesten like mange som det totale antall for perioden 1961 - 67.

Alle byer og større sentra, inkludert Saigon som utgjør fiendens siste bastion er blitt angrepet gang på gang. Alle fiendens vitale kommunikasjonslinjer er blitt angrepet gjentatte ganger eller permanent brutt. Såvel den regulære Frigjøringshæren som regional- og gerilja-styrkene har økt sin slagkraft og sitt antall under kampene som har rast overalt fra høylandet til slettelandet og såvel i de store byene som i de minste landsbyer.

På det politiske plan er det først og fremst de tallrike og spontane folkereisninger som har bragt revolusjonen framover. Millioner på millioner har reist seg for å ta tilbake retten til å bestemme i sitt eget land. Over 2 millioner mennesker har dette året blitt frigjort fra Saigon-regimets brutale undertrykkelse.

Dannelsen av Alliansen for nasjonale, demokratiske og fredelskende krefter har gitt kampen mot de amerikanske inntrengerne et kraftig puff framover, og isolert fienden og hans lakeier ytterligere. Det er skapt splittelse i fiendens egne rekker og hans politiske basis er nå innskrenket til å omfatte en hard kjerne av reaksjonære som er helt avhengig av USA for å kunne overleve såvel politisk som fysisk.

- 14/12 - Gatedemonstrasjoner i Saigon der kravene er fred, forhandlinger med FNL, oppløsning av Thieu-Ky-Huong-regimet og dannelsen av en fredsregjering. Demonstrasjonen ble stoppet 800 meter fra president Thieus residens og det kom til kraftige sammenstøt mellom politi og demonstranter. Ca. 100 ble arrestert og ført bort til en uviss skjebne.

570 000 amerikanske soldater

- 26/12 - I Nhan Dan, hovedorgan for det nordvi-

etnamesiske kommunistparti ble det i dag satt fram krav om en ny sør-vietnamesisk regjering. Både FNL og den nordvietnamesiske regjering er av den oppfatning at krigen ikke kan bringes til avslutning så lenge Saigon-regjeringen ledes av menn som Nguyen Van Thieu og Nguyen Cao Ky. Første betingelse for fred er at det nåværende regime styrtes. "Våre kamppeller i sør øker sin innsats og reiser seg modig for å gjennomføre denne strålende, historiske oppgaven, klikken (i Saigon) vil uten tvil bli styrtet," skriver avisen til slutt.

- Det er i øyeblikket i følge amerikanske kilder 534 500 amerikanske soldater i Vietnam. I tillegg kommer 37 500 mann på den 7. amerikanske flåte som opererer utenfor kysten av Vietnam. Saigonhæren er offisielt på 850 000 mann, men dette tallet må man kunne tillate seg å sette et stort spørsmålstegn ved. I tillegg kommer så sør-koreanske leietropper og en håndfull soldater fra New Zealand og Australia. Til sammen nærmere 1 ½ millioner mann utstyrt med det teknisk sett mest fullkomne utstyr mot Frigjøringsstyrkenes ca. 300 000 mann. Kan noen tall være mer talende enn disse?

- 27/12 - En 19-årig kinesisk pike er ved en militær-domstol i Saigon dømt til 20 års hardt straffarbeid for forsøk på opprør, sabotasje og anslag mot den nasjonale sikkerhet.

Folkemakt på provinsplanet

- 29/12 - FNL har opprettet et revolusjonært folkeråd som har overtatt regjeringsmakta i den viktige Quang Ngai-provinsen, opplyser Hanoi Radio. Den sørvietnamesiske marionetteregjering i Quang Ngai er oppløst. Provinsen som ligger like sør for Da Nang har lenge vært dominert av FNL.
- 30/12 - Vietnam Courir melder at det i begynnelsen av desember var sammenkalt en kongress i Quang Nam for å opprette folk

Nhan Dan:
"Våre kamppeller i sør øker sin innsats og reiser seg for å gjennomføre denne strålende historiske oppgaven."

Det er i øyeblikket i følge amerikanske kilder 534 500 amerikanske soldater i Vietnam.

makt på provinsplanet. Møtet omfattet alle samfunnslag, nasjonaliteter, religiøse samfunn og revolusjonære organisasjoner i provinsen. Et provinsråd og en Folkekomité for provinsen ble valgt.

5/1 I Paris verserer det forlydender om at visepresident Ky er på vei ut av det politiske liv. Disse ryktene forsterkes av det faktum at regjeringen i Saigon har beordret Ky's personlige stab ved Vietnam-forhandlingene å vende tilbake til Saigon.

Nixon utnevnte i dag Henry Cabot Lodge, tidligere 2 ganger amerikansk Saigon-ambasador, til ny forhandlingsleder i Paris når den nye regjering overtar den 20 januar. Lodge er kjent som tilhenger av en "hard linje" overfor FNL.

10/1 Den svenske regjering har besluttet å anerkjenne Hanoi diplomatisk. Anerkjennelsen må betraktes som et resultat av det svenske folks sterke motstand mot amerikanernes krigføring i Vietnam.

"Re-amerikanisering" - de skitneste jobbene over til marionettene

12/1 Den amerikanske overkommando i Saigon har "motvillig" latt det skinne gjennom at amerikanske styrker nå skal begynne å trekke seg ut av Vietnam. En militær talsmann i Saigon sa det slik at det ikke lenger bare er et spørsmål om å trekke seg ut, men når og i hvilket tempo dette skal skje.

En kilde som står president Thieu nær uttalte at det i første omgang ville bli tale om mellom 20 000 og 50 000 mann. En for-

søker nå å gi det hele skinn av at Saigon-hæren er i stand til å føre krigen mot FNL på egen hånd, men sannheten er at aldri har Saigon-hærens moral og kampevne vært lavere enn nå. Hele dette utspillet med tilbaketrekking av tropper må betraktes på bakgrunn av Paris-forhandlingene, der det er om å gjøre for USA å framstille Saigon-regjeringen som den aktive og vitale alliansepartner, med situasjonen i landet under full kontroll.

15/1 Fra New York meldes det at 9 av 10 amerikanske soldater som stilles for krigsrett for forseelser i Vietnam, har røykt marijuana. Pentagon skal være alvorlig bekymret for denne "nasjonale sykdommen" som griper om seg med faretruende fart. Vi for vår del kan godt forstå de amerikanske soldatenes trang til å "flykte" fra virkeligheten i Vietnams jungler, og problemet må betraktes som en indikator på den lave kampmoralen som hersker blant okkupasjonstroppene.

«Krigens siste kvarter mest avgjørende»

16/1 Fra Paris meldes det at de 4 forhandlingsdelegasjonene nå er blitt enige om å starte forhandlingene lørdag.

Hanoi-kringkasteren advarte i dag om at man ikke kunne sette sin lit til forhandlingene i Paris, og den endelige sier kan bare sikres ved at en kjemper enda hardere enn før på slagmarka.

"I den nåværende situasjon må vi benytte fordelene ved de nye seirene og rykke fram i sterkere grad for å sikre vårt hjemland fred. ---- Vi må alltid huske at krigens siste kvarter er det mest avgjørende for

(forts. side 17)

EN HELTS SMIL!

Vo Thi Thang — en tidligere skolejente fra Saigon — drepte den 27. juli i fjor en ferræder — Saigonklikkens distriktssjef i Phu Lam. Da Thang ble grepet ble hun torturet av Saigon-politiet. Etterpå ble hun dømt til 20 års straffarbeide. Thang er 23 år gammel. Da dommen falt vendte hun ryggen til juryen og

smilte.

Det var et stolt smil! En helts smil, et seiersikkert smil.

Vo Thi Thang er bare en av mange patrioter i Sør Vietnam. Hennes optimistiske smil er et tegn på at folket i Vietnam kommer til å vinne en total seier mot USA-angriperne.

VÅR FØRSTE DÅD

Under TET-offensiven ifjor gikk tusenvis av soldater fra marionettestyrkene over på folkets side. Noen la ned sine våpen — andre vendte dem mot sine tidligere herrer — undertrykkerne. Denne historien ble fortalt av desertører fra marionettestyrkenes 604. kompani på militærposten ved Rach Tien.

Denne natta ville noe skje. Vi visste det. Gjennom radio, høytalere og flygeblader hadde Fronten sendt ut helt ekstraordinære nyheter. Venner, slektninger og befolkninga rundt leiren fortalte det samme: FNLs sentral-komité hadde gitt ordre til en ny offensiv. Amerikanerne og leiesvennene deres var påført store tap under de voldsomme angrepene. Både i vår provins, Saigon og hele Sør-Vietnam var inntrengerne slått enda et skritt tilbake. Kommandanten og sikkerhetsoffiserene

var redselslagne. De kunne ikke skjule sin frustrasjon og pessimisme, sjøl om de prøvde å ignorere folkets seier og søkte å holde nyhetene om amerikanernes fiasko skjult.

Vår militærforlegning ved riksvei 7 var bindeledd mellom militærsektorene Hiep Hoa og Hau Nghai. Liksom naboposten, var vi også nå omringet av FNL-styrker.

Vi kom alle fra forskjellige provinser i den sørligste landsdelen. Med unntak av en gruppe rå banditter, var vi alle blitt tvunget eller lokket inn i Saigon-hæren. Mange av oss hadde dengang ikke noe annet valg — amerikanske bomber hadde ødelagt vår landsbyer. Den førtiårige Duong Van Xuoi var blitt tvangsutskrevet i begynnelsen av 1967. Noen få måneder seinere ble faren drept og kone og barn såret under

NGUYEN CAO KY- en amerikansk stolthet

I en kritikk av Trumandoktrinen i 1947 skrev Walter Lippman at den forutsatte aktiv medvirkning av nikkedokker og lakeier.

Det er i dette bildet vi må plassere operettefiguren Nguyen Cao Ky som idag er visepresident i Saigon-regjeringa. Allerede i 1950 sluttet Ky seg til de franske styrkene i Indokina og tok som flyger aktivt del i Frankrikes NATO-velsignede undertrykkelse av det vietnamesiske folk. Siden den gang har hans hender alltid vært blodflekke.

Kort sagt har hans karriere fram til idag gått over kvinner, opium og lik. To av hans mange lidenskaper er kvinner og statskuip. Ved nedlegging av kvinnelig vilt er antrekket:

hvit smoking, rosafarget nellik og svarte lakksko. Når mer alvorlige ting står på tapetet framstår han gjerne i flyvåpenets generalsuniform og i beltet en god, gammel seksløper (type Colt).

Hans første "embetshandling" besto i å henrette en vietnameser som hadde forsøkt å unndra seg plikt-tjeneste i Saigon-hæren. Dette for å statuere et eksempel. I 1965 tok han aktivt del i bombetoktene mot Nord-Vietnam. Han ble over hele verden herostratisk berømt for sin uttalelse om at Sør-Vietnam ikke bare trengte én Hitler, men to eller tre. (AFP 4.7.1965.)

Denne mannen var det som reiste til Paris for å "overvåke" fredsforhandlingene. Men dette viste seg å bli en særdeles omstendelig affære som det gjerne blir når menn av hans kaliber står på reisefot. I følge Saigon Daily News ble det hele organisert som en fornøyelsestur der Ky brakte med seg venner, kokker, elskerinner, privatsjåfører og pokerpartnere, i alt et selskap på ca. 60 personer. Som man ser en meget representativ tropp som vel i bunn og grunn viser hvilke alvorlige hensikter USA og Saigon-regjeringa har med Paris-forhandlingene.

I Paris ble han utsatt for temmelig hard kritikk fra endel liberale amerikanske politikere, men dette stoppet ikke visepresidenten som i et intervju erklærte: "Jeg slåss ikke bare mot fienden, men også mot mine såkalte venner, og derfor håper jeg at de (USA) slutter å framstille seg selv som forsvarere av frihet og selvstendighet". Ky er heller ikke tilfreds med sine regjeringskolleger i Saigon. I en tale den 22. mai 1968 uttalte han: "Sør-Vietnams ledere er ikke annet enn en klikk slaver utlendingenes tjenere." Som det framgår av ovenstående har mannen en viss humoristisk sans, og han ble også ganske riktig belønnet av publikum med et gapskratt.

Men alt har en ende. Også den sorgløse luksus-tilværelsen i Paris, og en sur desember søndag befinner Ky seg atter på Orly-flyplassen, men denne gang med kurs for Saigon. Offisielt for å ta seg av viktige statsanliggender, men i realiteten hjemsendt av sin herre og læremester USA-imperialismen som vel tross alt fant ut at hele showet ble mer kompromitterende enn gagnlig.

et bomberaid. Ved slutten av året ble sønnen tvunget til å "tjenestegjøre" i leiren vår. Slik var det med de fleste av oss. Vi hatet å være løpegutter for dem som med kaldt blod myrdet våre landsmenn og før fram som en røverflokk. Lenge hadde vi ventet på en anledning til å forlate denne nederverdige tilværelsen.

Den natta kom anledningen. Kl. 0115 var aksjonen igang. 14 av de verste bandittene ble drept da vi åpnet ild. Blandt de døde var leirkommandanten, nestkommandanten og en av sikkerhetsoffiserene. To amerikanske "rådgivere" som prøvde å tilkalle forsterkninger over radio ble også drept sammen med en handfull agenter. Vi hadde snart kontrollen over brakkene. Samtidig hadde Duong og sønnen hans kommet seg fram til hovedportene og fått åpnet disse. Veien var fri for FNL-soldatene.

De fleste postene la ned sine våpen og snart var de siste bandittene uskadeliggjort.

Så lett gikk det å ta Rach Tien posten. Etterpå kom landsbybefolkninga ut og hjalp oss med å bære vekk byttet. Vi tok store mengder våpen, et radiosett, og mange tonn ammunisjon. Sammen med Front-soldatene finkjemmet vi området etter en peletong fra Saigon-regjeringas politistyrker. Vi fant også i buskaset en sikkerhetsagent som tidligere hadde begått et stort antall drap på uskyldige mennesker.

Hele aksjonen varte bare en snau time. Nå kunne vi trygt slutte oss til folket i de frigjorte områdene utenfor leiren, der vi fikk en hjertelig velkomst av befolkninga, kadre i Fronten og de væpnede styrkene.

GENERAL ABRAMS

SLÅTT PÅ HJEMMEBANE

Da fire-stjerners generalen Creighton Abrams etterfulgte Westmoreland i april 1968 ble han i amerikansk presse framstilt som en av de store heltene fra den annen verdenskrig. -En av general Pattons "stålryttere" som laget vei i vellinga fra Kanalen til Ardennene. Kort sagt: En ventet store ting fra denne panseroffiseren som innevarslet en ny strategi i krigen, der tanks med enorm mobilitet og ildstyrke skulle spille førstefiolin.

General Abrams panserstrategi er basert på tre hovedprinsipper:

1. Tanks som "sikkerhetsbelter" rundt strategiske punkter og baser. Disse beltene omgir nettet av piggtådsperringer, minfelt, løpegraver og såkalte "strategiske landsbyer".
2. Panser som danner enklaver (kjerne) i sentrum av baseområdet og således utgjør kraftige motstandsrøder og i tillegg en mobil styrke som kan unnsatte ethvert truet punkt i den ytre forsvarsmur, tette igjen hull i forsvarssystemet eller sette igang motangrep for å ta tilbake områder som

- allerede er inntatt av FNL-styrkene.
3. Panser som viktigste ledd i en invasjonsstrategi.

Men hvordan er det så gått med denne strategien, der de amerikanske overfallsmennene satset på sine mest moderne våpen for å nedkjempe FNL-styrkene - patrioter som bare har hatt lette håndvåpen og vissheten av å kjempe for en rettferdig sak å stole på?

Idag lovpriser ikke USA-imperialistene sin "stålrytter" lenger. Og den høylytte tale om "elastisk forsvar", "stor mobilitet og ildstyrke", "forsvar i dybden" alt dette var forstummet.

Slagmarka taler nå sitt språk. Da Abrams satte opp "sikkerhetsbelter" av tanks under kampene i Tay Ninh-området i fjor sommer, kostet det ham hundrevis av kjøretøyer, 174 stk. i tida 17. til 21. august og 176 i tida 22. til 26. august. Liknende resultater oppnådde FNL-kjemperne under operasjoner over hele Sør-Vietnam i fjor høst.

I enklave-taktikken prøvde Abrams å kopiere forsvaret av Sebastopol og Stalingrad under den andre verdenskrigen. Han fikk gravd ned panser i jorda slik at de ble som små festninger med enorm ildstyrke og radius. Likevel har Folkets Frigjøringshær kommet fram til en taktikk som gjør ildfestningene til et lett bytte. De kombinerer frontalangrep med konsentrerte angrep på en liten sektor og retter ilden mot utvalgte steder på fiendens ytre panserforsvar, og på denne måten trenger FNL gjennom linjene. Når de først er kommet gjennom sperringene, blir fiendens motstandsreder angrepet bakfra og knipetangen er et faktum. USA-styrkene har ikke en gang fått tid til å tette igjen hullene i panserlinjene eller sette inn effektive motangrep. I slutten av august ifjor ble flere sterkt befestete amerikanske leire inntatt på denne måten.

Og panserintervensjonsstyrkene til Abrams har lidd samme skjebne. FNL-kjempere - enten det er de regulære styrkene, regionalgerillaen, eller menn og kvinner i den frigjorte landsbyen som styrkene skal slette med jorda - legger seg ganske enkelt i bakhold, hvorfra de rolig og systematisk kan sende fulltreffere med sine erobrete amerikanske anti-tanks våpen. Dette skjedde i fjor høst såvel i Da Nangs gater (en av de sterkest befestete amerikanske basene nært opp til demarkasjonslinja) såvel som langs

de få amerikanske forbindelseslinjene som er igjen på landsbygda. Slik er opp til 200 panserkjøretøyer på en gang blitt ødelagt av FNL ved en rekke anledninger i løpet av siste høst.

Ennå finnes ikke fullstendige oppgaver over det totale antallet ødelagte og erobrete amerikanske panserkjøretøyer. Men til sammenligning kan nevnes at mens Westmoreland vinteren -66 og våren -67 mistet 703 kjøretøyer, så overgikk Abrams stort denne prestasjonen med 835 ødelagte kjøretøyer bare i perioden 19. august til 21. september 1968.

Idag er situasjonen slik at både USA-soldater og soldater i marionettstyrkene nekter å la seg frakte i panser-carriers når de skal i kamp. Moralen er på bunn-nivå. Når Da Nang gjorde elementer fra marionettstyrkenes 39. Rangerbataljon opprør mitt under kampene i august, ødela tre tanks og drepte eller såret 54 av "sine egne" for deretter å gå over til folkets styrker. I et bakholdsangrep på vei nr. 22 den 25. august flyktet en rekke amerikanske tanksmannskaper fra sine kjøretøyer da de første FNL-granatene kom.

Det kan ikke finnes noen klarere bevis på den totale fiasko for den panserstrategien general Abrams har stått fadder til.

VIETNAM FRA DAG TIL DAG

(forts. fra s.13)

utfallet," het det til slutt i nyhetsmeldinga. Det nordvietnamesiske telegrambyrået VNA gir i dag en oversikt over den militære situasjonen i første halvdel av januar. Det går fram av denne at frigjøringsstyrkene har fortsatt offensiven på alle frontavsnitt mot amerikanerne og deres løpegutter. Amerikanerne og de vestlige pressebyråer prøver å framstille det som om det har inntrådt en pause i krigshandlingene, og at "Vietcong" ikke lenger er i stand til å sette i gang nye offensiver. Sannheten er tvert om den at amerikanerne nå er tvunget helt over på defensiven. Imens fortsetter den indre oppløsning av marionettehæren og -administrasjonen. De står foran et nytt år med store og uoverkommelige vanskeligheter.

19/1 I Saigon snakker en fremdeles om at amerikanerne skal begynne å trekke sine styrker tilbake, og at Saigon-regjeringa må bære en større del av krigsbyrdene i 1969, men intet konkret opplegg er hittil dukket opp.

23/1 Saigon-avisa "Quyet Tien" er blitt midlertidig stengt på grunn av dens "kommunistvennlige politikk", framgår det av et kommunike regjeringa i Saigon har sendt ut. Samtidig meldes det fra Saigon at man frykter kommunistiske lyn-offensiver og sabotasje-aksjoner i tida framover. Dette vil i følge de samme kildene "være et for-

søk på gjøre inntrykk på den amerikanske opinionen, forsterke inntrykket av at en militær seier er fjern for USA og Saigon-regjeringa og dermed øve psykisk press på forhandlerne i Paris".

26/1 FNL-styrker gikk i dag til angrep mot en rekke militære anlegg i Sør-Vietnam. Blant målene var flybasen Phan Rang, 26 km nordøst for Saigon, der FNL-soldater trengt inn på selve base-området. Amerikanerne har av lett forståelige grunner ikke villet gi nærmere enkeltheter om angrepet. Her vil vi for vår egen del gjerne tilføye at når vi leser så lite i norsk presse om de store politiske og militære framganger FNL har i Sør-Vietnam i øyeblikket, så skyldes det i første rekke den amerikanske militære informasjonstjenesten i Saigon der de fleste vestlige pressebyråer ukritisk henter sitt stoff. Det er helt klart at nyheter som kan skade amerikanernes prestisje i opinionens øyne, blir effektivt filtrert bort.

30/1 Fra Paris melder Reuter at partene i fredsforhandlingene står like langt fra hverandre som før.

Saigon-regjeringa "utvider i dag sitt omfattende pasifiseringsprogram", og hevder nå å kontrollere 86% av befolkningen. Tragедien har unektelig sine komiske aspekter.

LAOS PATRIOTISKE FRONT

VEDTAR NYTT PROGRAM

Den Patriotiske Fronten i Laos (ofte kalt Neo Lao Haksat) holdt sin tredje ekstraordinære kongress et sted i de frigjorte områdene fra 25. okt. til 1. nov. 1968. Erfaringene fra folkets kamp mot de amerikanske imperialistene de siste 14 åra ble summert opp, og på dette grunnlaget ble Frontens nye program laget.

Det politiske programmet peker ut at den viktigste øyeblikkelig oppgaven for det laotiske folket er å forsterke enheten og å øke innsatsen i kampen mot den amerikanske spesialkrigføringen, den amerikanske nykolonialismen og Vientiane-regjeringas oppgivelse av de nasjonale interessene. Frontens mål er å bygge opp et fredselskende, uavhengig, nøytralt, demokratisk og forent Laos, som skal bidra til forsvaret av freden i Indokina og i Sørøst-Asia.

Hovedpunktene i programmet er som følger:

1. Å styrke enheten i kampen, streve etter å konsolidere og utvide den nasjonale enhetsfronten og aktivt mobilisere all krefter i landet i kampen for å slå tilbake den imperialistiske aggresjonen og for å styrte marionettregjeringa.
2. Å styrke enheten mellom Den Patriotiske Fronten og de Patriotiske Nøytralistiske Styrkene.
3. På alle måter å oppnå likhet, enhet og gjensidig hjelp mellom de forskjellige nasjonalitetene slik at de sammen gjør motstand mot den amerikanske angrepskrigen i kampen for å redde landet.
4. Å respektere og beskytte buddhismen og å forene de forskjellige religionene i kampen for nasjonal enhet og for å styrke de anti-amerikanske nasjonale styrkene.
5. Å fullt gjennomføre demokratiske rettigheter for folket og å gi dem høve til å spille sin rolle som herrer i landet og som herrer over sin egen skjebne.
6. Å oppnå likhet mellom mann og kvinne og å fremme kvinnes rolle i den anti-amerikanske kampen.
7. Å danne en nasjonal og demokratisk koalisjonsregjering som virkelig representerer interessene til alle nasjonalitetene i landet, og som tjener et uavhengig og fritt Laos.
8. Å bygge opp folkets patriotiske væpna styrker for forsvar av landet.
9. Å bygge opp og utvikle en nasjonal og sjølstendig økonomi og gradvis forbedre folkets levevilkår. Å motsette seg all økonomisk inntrenging, monopol og utbytting fra USA-imperialistene og deres lakeier.
10. Å motsette seg den dekadente kulturen og det korrupte utdanningssystemet som tjener politikken til den amerikanske imperialismen.
11. Å føre en utenrikspolitikk basert på fred, uavhengighet, nøytralitet og solidaritet og vennskap med alle folk i fredselskende land. Å leve i fred og vennskap og opprette diplomatiske forbindelser med alle land som respekterer Laos' uavhengighet, sjølbestemmelsesrett og grenser.

SOVJET/USA

MOT VERDENS FOLK

Sovjet-Unionen står i dag som en av verdens største og mektigste stater, både når det gjelder økonomi og militære ressurser.

I dag reiser også verdens folk seg mot århundre lang undertrykkelse. Parolen blant folkene i Sør-Øst Asia, Afrika og Latin-Amerika er frihet og uavhengighet. Hvordan stiller det rike og mektige Sovjet seg til denne massebevegelsen, hvordan stiller lederne for Sovjet-Unionens kommunistiske parti seg til de tallrike nasjonale frigjøringsbevegelsene som vinner om og i disse landene?

Verdens undertrykte folk har gjennom sin kamp fått merke at det ikke er nok bare å kjempe mot de innenlandske undertrykkerne, for når de innenlandske undertrykkernes stilling er truet, så kommer som i Vietnam, de virkelige undertrykkerne, imperialistene! De vesttyske og nordamerikanske storkapitalistene ønsker overalt å slå ned på og undertrykke frigjøringsbevegelser som kan true deres store fortjenester. Av disse skiller USA-imperialistene seg ut som de ledende, de mektigste og også derfor som de mest hensynsløse. På denne måten har USA-imperialismen blitt verdens undertrykte folks fiende nr. 1. Noen steder går kampen hard og uforsonlig mellom folket og USA-imperialistenes soldater, som i Vietnam, Laos og Thailand. Andre steder står imperialistene bak teppet og trekker i trådene, som i Indonesia, Malaysia og Colombia. Eksemplene på USA-imperialistenes overgrep mot verdens folk kan gjøres mye lengre, men vi skal bare legge til at CIA (USA's spion-organisasjon) har 200 000 agenter, og at USA har 3600 militær-baser spredt over hele jorda.

Tar så Sovjet-Unionens ledere avstand fra og avslører denne aggresjonspolitikken? Nei, det gjør de ikke, i stedet søker de seg fra til et sterkere samarbeid i forståelse og i enighet med verdens folks fiender. Sovjet-lederne sier selv bl.a. om tidligere president Lyndon B. Johnson:

- 1) "en forsiktig og mer moderat politiker, som ikke vil gi etter å begå politiske risikoer" og som "har et absolutt mandat fra folket til å gjennomføre en politikk rettet mot å konsolidere freden og likvidere den kalde krigen, og mot tilnærming mellom Sovjet og USA."
- og: "De to stormaktene-Sovjet og USA har et spesielt ansvar for verdens og menneskehetens skjebne."

USA-imperialistene sier selv:

- 2) "Den sovjetiske ledelsen har vist en viss tilbakeholdenhet i sin støtte til Vietnam og i støtten til opprørsbevegelser i en del andre områder i verden."

Ønsket om et samarbeid har ikke bare gitt seg uttrykk i uttalelser fra lederne i USA og Sovjet, men har også blitt den jernharde virkeligheten for verdens folk.

Diamanter

I 1960 sluttet Sovjet seg til det internasjonale diamantsyndikatet (dominert av USA, England og Sør-Afrika), noe som overlot alt salg av Sovjetunionens diamantproduksjon i syndikatets hender. Sovjets store diamantforekomster hadde kunnet bryte syndikatets monopol, men dette ble altså ikke gjort

Avslørende mellomlanding

Et amerikansk militærfly av typen DC-8 var den 30/6 1968 på vei til Vietnam fra USA. 214 soldater satt i flyet som skulle mellomlande i Japan. Det kom imidlertid ut av kurs og ble tvunget til å lande på Kurilene som er Sovjetisk territorium. USA-myndighetene kontaktet umiddelbart Moskva-lederne. Midt på natten ringte USAs ambassadør i Moskva den sovjetiske utenriksministeren Gromyko, Kosygin og forsvarsminister Gretsjo for "uformelt" å diskutere DC-eren, som var på vei for å forsterke USAs aggresjon i Vietnam. I nattens løp sendte USA en note til Sovjetambassaden i Washington og forlangte en "umiddelbar frigiving av flyet, besetningen og passasjerer". Etter ytterligere overlegninger ble flyet frigitt, og etter en mellomlanding i Japan fortsatte det til Vietnam. Denne handling av Sovjets ledere har tilogmed forbauset USA-myndighetene. Etter å ha hørt nyheten sa en talsmann for utenriksdepartementet at de "ønsker denne utviklingen velkommen". I følge pressesekretæren i Det Hvide Hus var man "tilfredse" med dette forræderi mot vietnameserne.

Men dette er ikke alt, også andre folk har fått føle Sovjet-utenrikspolitikk på kroppen.

23/6-67 møttes Kosygin og Johnson i en rektorbolig i Glassboro, New Jersey, USA. Dette møtet som endte med en uttalelse om at man forsto hverandres handlingsmåter, medførte at Johnson seinere kunne øke aggresjonen mot Vietnamsfolk.

Indonesia

I Indonesia oppførtes det et underlig skuespill. Med hjelp fra USA-imperialistene startet den indonesiske hæren i 1965 et blodbad av nesten ubegripelig omfang på kommunister og progressive. Etter at fascismen kom til makten har man erstattet de utenlandske firmaenes "tap" ved tidligere nasjonaliseringer og konfiskasjoner. I de fleste tilfelle har nasjonaliseringa blitt opphevd og de utenlandske foretakene har fått rett til å fortsette utplyndringa av det indonesiske folket. Suhartoregimet hadde (og har) store vanskeligheter med å bekjempe den stadig sterkere geriljavirksomheten på f.eks. Java, som krever store utgifter, og samtidig kunne betale ut "erstatning" til de utenlandske firmaene. Men man fikk hjelp fra Sovjet til å ruste opp armen, kraftverk installert i en ubåtbase, fly av typen MIG-21, og framfor alt helikoptre som brukes til å angripe geriljaen, og til slutt mer konvensjonelle våpen. Sovjetlederne har også forlenget tidsfristen for tilbakebetalingen av et kjempelån på 5,5 milliarder kr. Disse transaksjonene pågår hele tiden, mens geriljavirksomheten øker og Suharto griper til de mest bestialske metoder for å slå ned folkereisningen.

Malaysia

I november 1967 anerkjente Sovjet den av USA-imperialismen og England sammensnekrede staten "Malaysia". For at landet (dvs. det nåværende pro-amerikanske Rahman-regimet) ikke skulle falle sammen, gjorde Sovjet et kjempeinnkjøp av tinn og gummi på drøye 1,2 milliarder sv. kr. Innkjøpet kom meget beleilig for regimet, og det lyktes i å komme ut av den økonomiske krisa som landet hadde vært inne i i hele 1967. Sovjetlederne har også inngått et intimt samarbeid med de reaksjonære lederne i Singapore. I november i fjor

ble det f.eks. dannet et kommersielt foretak "Singapore-Sovjet Shipping Agency Ltd." Sovjetlederne slår seg altså sammen med disse reaksjonære som handelskompanjonger, mens folket i Singapore og "Malaysia" samler seg til en geriljakrig og frigjøringsbevegelsene vokser seg stadig sterkere.

Laos

Frigjøringsfronten i Laos, Neo Lao Haksat har i den seinere tid gått fra seier til seier, og framtida skulle være lys for det laotiske folket. Dette later det ikke til at Sovjet-lederne mener. For kort tid siden sendte de sin ambassadør i Vientianne til Neo Lao Haksats hovedkvarter, og hans oppgave var å få frigjøringsstyrkene til å slutte med frammarsjen, da USA nå hadde forstått sin feilaktige politikk i Laos og snart ville stanse aggresjonen mot landet. Og det gjaldt derfor ikke å tirre dem, så det kom prestisje med i spillet!

Tsjekkoslovakia

Natten til 21. august kastet Sovjetunionen en halv million soldater inn i Tsjekkoslovakia og okkuperte landet. Landets ledere ble hentet til Moskva, folkets motstand mot okkupasjonen ble besvart med brutale metoder, ca. 30 personer ble drept og flere hundrede såret. Med angrepet på det Tsjekkoslovakiske folket sto Sovjetlederne åpent fram som undertrykkere av et lite folk. Reaksjonen mot dette var stor verden over, men ikke særskilt stor i ledende kretser i USA. Dette bekræftet meldingene i nyhetsendingene som sa at USA-regjeringen flere uker i forveien var blitt informert om okkupasjonens hensikt. Den Jugoslaviske professor Vladimir Dedijer, medlem av Russeltribunalet og anerkjent verden over for sin støtte til det vietnamesiske folket uttalte i denne forbindelse: Trusselen

om den militære intervensjon i Jugoslavia er langt på veg avhengig av hemmelige overenskomster mellom USA og Sovjetunionen. De to supermaktene tenker kanskje igjen på en nyoppdeling av verden. De ledende krefter i USA fant seg sikkert helt åpenbart i invasjonen i Tsjekkoslovakia.

Sovjetunionen gir amerikanerne frie tøyler i Vietnam. For meg er dette faktum høyst smertelig, jeg anser det for ethvert menneskes moralske plikt å kjempe mot det, det ville være svært farlig å undervurdere renkespillet mellom amerikanerne og sovjetrusserne. De har my mer til felles enn vi forestiller oss... de har langt større tillit til hverandre enn for eksempel til Europa.

Eksempelrekken her kan også gjøres mye lenger.

Stopp litt, vil noen innvende, Sovjet gir jo f.eks. Vietnam våpen. Det er riktig. Men det er viktig å merke seg at Sovjet ikke støttet Vietnam med våpen før verdensopinionen tvang dem til det, Krustsjov f.eks. nektet kategorisk enhver våpenhjelp. Det er også klart at Sovjets hjelp til Vietnam er en hjelp til selvhjelp, en hjelp som må til i et forsøk på å presse det vietnamesiske folket inn i Sovjet-ledernes store strategiske planer overfor USA!

Begrunnelsen de fører fram for en slik politikk ligger i det de kaller den nye situasjonen. Med atombomben har det oppstått en helt ny situasjon for verdens folk. En liten ting kan føre til en verdenskrig. Denne verdenskrigen vil kunne utslette hele menneskeheten. Alt liv vil bli utryddet. Det er derfor viktig å motarbeide frigjøringskriger. "Alle" uoverensstemmelser i verden bør bli ordnet i avtaler mellom lederne i USA og Sovjet.

Atomvåpen

Det Sovjetlederne glemmer er at hvor enn det forekommer undertrykkelse vil det bli motstand mot undertrykkelser. Fattige bønder i Vietnam, Laos, Indonesia eller Thailand kan ikke la seg skremme av USAs atomvåpen. Deres virkelighet er sult, lidelse, undertrykkelse, og mot dette setter de samhold og kamp for frihet og selvstendighet. Hvis de skulle avholde seg fra å kjempe av redsel for USAs våpen, ville det bety nye generasjoners lidelser.

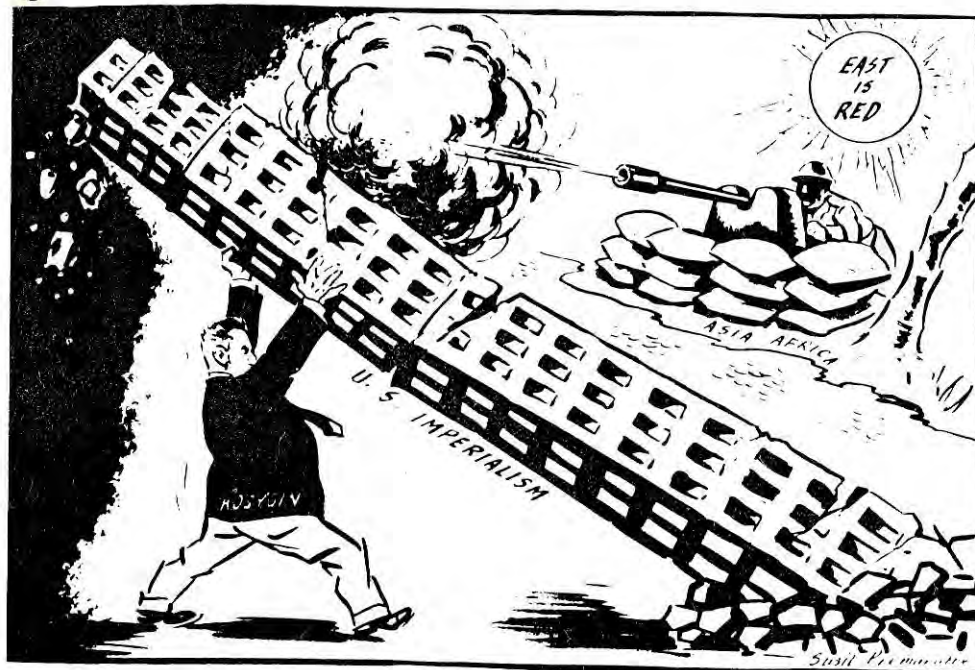
Hvordan vinne fred?

For å unngå krig må man kjempe imot dem som setter igang krigen, og tjener på krigen. De som idag fremst i verden ønsker kriger for å forsvare sine investeringer og fortjenester, og som også tjener på disse krigen er imperialistene ledet av de amerikanske. Den eneste måten å unngå krig på er å kjempe mot krig, kjempe mot den amerikanske imperialismen. Dette begynner å gå opp for verdens folk. En politikk som tar sikte på samarbeid med USA-imperialistene, og som medfører tilbaketrekking over for dem, gjør dem bare ennå mer rovgriske. Dette er en politikk som ikke fører til frihet og selvstendighet for verdens folk, men som går i stikk motsatt retning, til fortsatt ufrihet og undertrykkelse.

Kilder.

1) I boka "The native forces of US Foreign policy" utgitt av Det sovjetiske vitenskapsakademiets institutt for verdensøkonomi og internasjonale forbindelser.

2) MacNamara i boka "Om sikkerhet".

Det er særlig verdens undertrykte folk som har fått merke på kroppen samarbeidet Sovjet/USA.

Her har en kunstner fra Ceylon uttrykt hva han mener i en tegning han kaller: "Hans støttepillars raser sammen."

Kunstnerens navn er: Susil Premaratne.

FNL I NORGE

20.des-aksjonene

Arbeidet ut over høsten etter Vietnam-uka i november var for en stor del prega av forberedelsene til arrangementet den 20. desember - 8 årsdagen for stiftelsen av Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront. Det ble bl.a. fra Solidaritetskomitéen for Vietnams side gjort framstøt for å invitere en faglig delegasjon fra FNL til Norge, og det ble tatt kontakter med fagforeninger og den såkalte "Vietnambevegelsen i Norge". For å unngå prestisjerytter i saken, og fordi det var FNLs ønske, foreslo Solidaritetskomitéens representanter på et felles møte at fagforeninger skulle stå bak innbydelsen, mens Solidaritetskomitéen og "Vietnambevegelsen" skulle ta seg av det tekniske opplegget i forbindelse med besøket. "Vietnambevegelsen" avsto imidlertid Solidaritetskomitéens samarbeidstilbud, og valgte i stedet å gå til rasende angrep på Solidaritetskomitéen gjennom pressa og på annen måte. Solidaritetskomitéen ble derfor nødt til å sende en egen innbydelse til FNL i Sør-Vietnam og ble også lovet en delegasjon. Det ble derfor lagt opp til en omfattende turné for FNL-representantene som bl.a. innbefattet besøk i Mo i Rana, Trondheim, Bergen, Stord, Kongsberg og Oslo. På grunn av reise- og visum-tekniske vanskeligheter ble dessverre FNL-delegasjonen forhindret fra å komme.

Fra den 16. til 20. desember var det arrangementer på omlag 40 steder i landet. Vi gjengir her noen rapporter fra arrangementene den 20. desember:

Trondheim

hadde stand i byen 19. og 20. des. Salget gikk bra og gruppene solgte 300 For Vietnam og 100 FNL's program. Foruten at 20. des.-avisa ble delt ut, spredte gruppene en egen løpeseddel som de hadde laget. Den presenterte Solkom, Frigjøringsforbundet og Trondheim FNL-grupper.

Ålen

hadde salgsaksjon og spredte 100-150 løpesedler.

Hamar

hadde salgsaksjon på For Vietnam, og solgte ca. 70. Gruppen delte også ut 20.des.-avisa. Gruppen er dessuten i gang med flere studie-sirkler.

Gjøvik

hadde demonstrasjon i byen den 20. Det deltok ca. 60 (FNL-gruppa har ca. 17 medlemmer). Etter demonstrasjonen var det åpent møte. Vellykket arrangement i Gjøvik, og et eksempel til etterfølgelse.

Dørsgrunn

hadde salgsaksjoner hvor 15-20 aktivister deltok. De fikk nesten ikke noe materiell igjen, men sier likevel selv at de burde ha besøkt flere hustander. Gruppen hadde delt ut en egen brosjyre som forklarte hva FNL var, og at de dagen etter ville komme å selge For Vietnam. Medlemmer av gruppa gikk rundt med plakater på magen, solgte og delte ut brosjyrer. Reaksjonen i byen var overraskende positiv, så politiet måtte foreta seg noe. Dermed arresterte de en del av aktivistene som etter en stund ble sluppet løs etter 1. grads forhør. Saken blir fulgt opp.

Lunde

solgte For Vietnam på kafeer og ellers i bygda. De fikk solgt 50 stk., og delte ut 200 løpesedler.

Kongsberg

hadde stands, hvor de solgte materiell. Alle løpesedlene ble delt ut, og de forteller at de traff mange positive mennesker.

Larvik

hadde stand på torget 20. des. hvor det oppsto mange diskusjoner. Gruppen skrev dessuten en artikkel som kom inn i lokalavisa Nybrott.

Oslo

Et stort antall aktivister deltok i forberedelser til arrangementet 20. des.

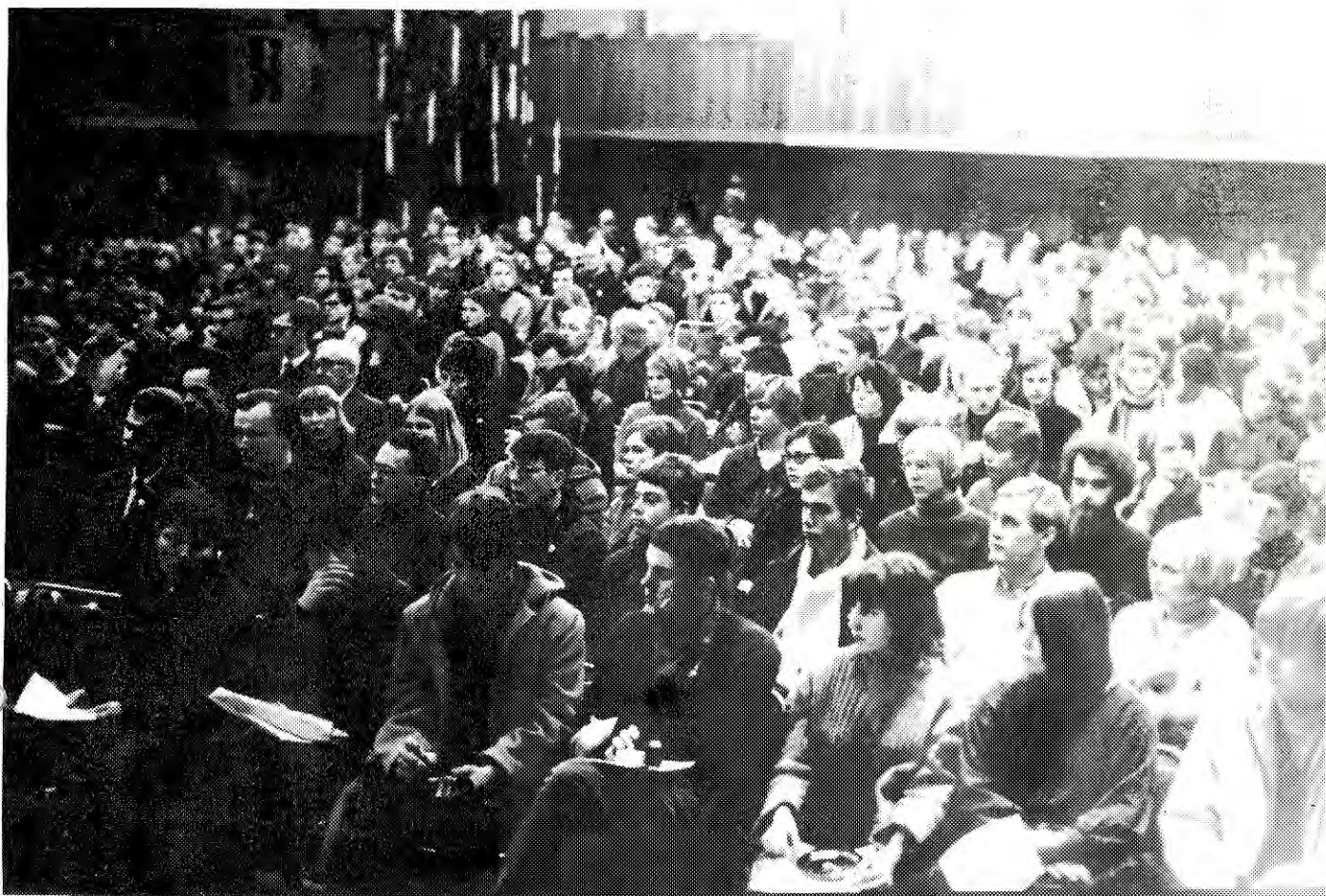
20. des. avis: En særutgave av denne avisa ble trykt opp i 30 000 eks. for Oslo. Avisa ble spredd ved utdelingsaksjoner på arbeidsplassene, og på stands.

Stands: foruten tre stands i sentrum ble organisert sentralt, hadde flere av gruppene egne stands ute i forstedene. På denne måten ble det solgt matriell for rundt 3000 kr og samlet inn godt og vel 2000 kr til Frigjøringsfondet. En av gruppene, Bøler FNL, hadde lys-salg utafor kirka julaften, og på de 20 min. de fikk stå i fred for politiet, solgte de lys for 200 kr.

Dørsalgsaksjoner: 15 grupper hadde slike aksjoner der de solgte "For Vietnam" og lys med FNL-oblater til inntekt for Frigjøringsfondet. Disse aksjonene ga gode resultater, og flere av gruppene har hatt nye aksjoner siden.

Demonstrasjonen: Under hovedparolene "FNL -

8 års seierrikk kamp mot USA-imperialismen" og "FNL fører folkets frigjøringskamp" gikk 1000 mennesker i fakkeltog og ble arrangert fredag 20. des. av FNL-gruppene i Oslo sammen med 11 politiske organisasjoner og fagforeninger.

Fra møtet i Samfundssalen 20. des. Møtet fant sted etter en demonstrasjon mot USAs aggresjonskrig i Vietnam, og var en hyllest til FNL på 8-års dagen for frontens stiftelse.

Møtet i Samfundssalen: Det åpne møtet som ble arrangert her like etter demonstrasjonen, samlet en fullstappet sal, ca. 700 mennesker. Svein Johnsen fra Solidaritetskomiteen, Kjell Hovden fra Nato-kampanjen og Tore Hellesøy holdt appeller og la særlig vekt på å forklare innholdet i og nødvendigheten av parolene. Jon Arne Corell sang viser, og FNL-aktivister framførte et teaterstykke. I stykket som de hadde skrevet sjøl, hyldet de FNL samtidig som de rettet slag mot USA-imperialismen og dens løpegutter både i Vietnam og her hjemme.

Konklusjon: meget vellykkete arrangementer i Oslo 20. desember.

Vietnam-uka i Rana

Vietnam-komiteen i Rana holdt sin Vietnam-uke samtidig med det landsomfattende arrangementet i forbindelse med 8-årsdagen for stiftelsen av FNL den 20. desember. Fra den 16. til 20. desember hadde de et omfattende program som bl.a. innbefattet stands i byen hver dag. Vietnam-komiteen arrangerte også en filmkveld, fakkeltog med etterfølgende møte og Vietnam-uka i Mo i Rana ble avsluttet av et stort åpent diskusjonsmøte der Unge Høyre var invitert. Til Vietnam-uka hadde komiteen også trykket opp ei egen Uke-brosjyre som i korte trekk for-

klarte FNLs utvikling gjennom 8 år og oppfordret folk til å gi penger til FNL gjennom FRIGJØRINGSFONDET FOR VIETNAM postgiro 20 50 32. På brosjyra var at lokale programmet for Vietnam-uka trykt.

Rettsaka mot Rosa Seierstad

Et av medlemmene i Solidaritetskomiteens landsstyre - Rosa Seierstad - satt den 19. desember i Oslo byrett tiltalt etter oppviglerparagrafen. Sist den ble anvendt skal visstnok ha vært mot Einar Gerhardsen i tredivetår. Bakgrunnen for saka var at Rosa Seierstad oppfordret deltakerne i Solidaritetskomiteens 1. mai-arrangement i Oslo om å gå til Oslo Kretsfengsel for å vise solidaritet med en fengslet Vietnam-aktivist. For "oppviglingen" fikk Rosa Seierstad et forelegg på 1000 kr. som hun selvsagt nektet å vedta.

Da saken kom opp i byretten hadde FNL-gruppene i Oslo varslet en demonstrasjon - men fikk ikke tillatelse. I en løpeseddel som protesterte mot politiets- og rettsvesenets forfølgelse av Vietnam-demonstranter, gjorde FNL-gruppene det også klart at de aktet å demonstrere mot rettsaken - lovlig eller ulovlig. Over hundre demonstrerte utenfor rettshuset og trass i provokasjoner fra politiet ble arrestasjoner forhindre. Parolen var "Frikjenn Rosa Seierstad!"

Stein mot USA-ambassaden

I samband med den amerikanske vise-president Hubert Humphreys besøk i Oslo ble det iverksatt en kraftig protestaksjon mot USA-ambassaden, om kvelden den 6. januar. De omlag hundre demonstrantene kastet ut 17 ruter, og aksjonen fikk store oppslag i avisene. Politiet fikk ikke arrestert noen av demonstrantene, men plukket senere på kvelden opp 8 ungdommer på mistanke. Alle de mistenkte ble utsatt for lange forhør og en av de anholdte satt fengslet i 32 timer i løpet av få døgn. En annen satt sperret inne i politiets ventecelle på Victoria Terrasse i 7 timer uten engang å få lov til å gå på toalettet.

Tross politiets begjæring om varetektsfengsel ble imidlertid alle løslatt da forhørsretten behandlet saken.

I forbindelse med aksjonen sendte FNL-gruppene i Oslo ut en løpeseddel hvor de støttet aksjonen og protesterte mot politiovergrepene mot de mistenkte:

Søndag den 5. januar ble den amerikanske ambassade stormet av hundre mennesker som knuste et stort antall vindusruter. Det var samme kveld som den amerikanske vise-presidenten Hubert Humphrey kom til Oslo, invitert av den norske regjering. Hubert Humphrey representerte den amerikanske regjering, en regjering som gjør seg skyldig i krigsforbrytelser mot folket i Vietnam. Dens misgjerninger kan

bare sammenliknes med Hitler-Tysklands folkemord under den annen verdenskrig.

Dette var sikkert også bakgrunnen for aksjonen mot den amerikanske ambassaden, en representant for et regime som driver en bestialsk utryddelseskrig mot et helt folk må få klar beskjed om at det norske folk ikke ønsker besøk av masse-mordere!

Dagene etter brakte avisene lange hetsangrep mot "terroristene" og "pøblene". Mens de har drevet aktivt arbeid til støtte for Vietnams folk i kampen mot deres bestialske motstander - USA-imperialismen - har de ikke vært vant til å lese stort i avisene om arbeidet sitt,

FNL-aktivister i Oslo demonstrerer mot rettsaken mot Rosa Seierstad, demonstrasjonen fant sted utenfor rettslokalet i Oslo.

fikk de denne gang presseomtale til overmål. Noen knuste ruter fikk den negang langt større betydning enn alle de amerikanske bombeangrepene mot Vietnam til sammen!

På denne bakgrunn vil FNL-gruppene i Oslo og FNL-aktivister over hele landet gi sin fulle støtte til den rettferdige aksjonen mot USA-ambassaden. Den uttrykte det norske folks berettigete avsky mot USA-imperialismens forbryterske krig mot Vietnams folk.

Aksjonen var også en kraftig reaksjon på den norske regjeringens halehengspolitikk overfor de amerikanske imperialister, som den støtter og samarbeider med gjennom medlemskapet i NATO. Derfor satte myndighetene inn politiet og rettsvesenet for å bruke aksjonen som et påskudd til å intensivere forfølgelsen av dem som ytrer seg mot denne politikken.

Typisk for politiets arbeid med saken - og avisenes behandling av den - er at de benytter den til direkte politisk forfølgelse. Hensikten er klar: i folks øyne vil man kriminalisere FNL-aktivister og andre politiske retninger som truer med å avsløre den norske regjeringens halehengspolitikk til USA-imperialismens forbrytelser!

FULL STØTTE TIL FNL!
USA UT AV VIETNAM!
BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN!
NATO UT AV NORGE!

4000kr i bot- 30dagers fengsel!

I samband med USAs nasjonaldag den 4.juli 1968 var det også aksjoner mot USA-imperialismens

LA IKKE VIETNAM-DEMONSTRANTER
BLI STANSET AV HØYE BØTER !

GI DITT
BIDRAG TIL:

BØTEFONDET

Jorun Gulbrandsen
Solbergliveien 116 b

Oslo 6

Postgiro:

"VOLD MOT POLITIET" **20 51 88**

krigføring mot Vietnams folk. Det var bl.a. en aksjon mot USA-ambassaden. En anholdt etter aksjonen - Tron Øgrim - fikk i slutten av januar sin sak opp i byretten og ble der dømt til å betale 4000 kroner i bot og 30 dagers ubetinget fengsel! Han opplyser at han akter å anke dommen.

Vår kommentar: STØTT BØTEFONDET

Nei til Saigon-juntaen!

Onsdag den 26.februar kom 11 representanter for den amerikanske quislingregjeringa i Sør-Vietnam til Oslo. Sammen med "parlamentarikerne" var også diplomater fra Saigons Bonn-

Støtte til Vietnams folk?

Å anta det pretensiøse navnet "Vietnambevegelsen i Norge", skulle den lille gruppen som led nederlag på Solidaritetskomiteens landsmøte i 1967 forsøke å få "ledelsen" i Vietnamarbeidet i Norge. Siden den ble startet, har "bevegelsens" synderegister etterhvert fått komikkens skjær over seg. Dens paroler har vært stadig endret, dens ledere har ikke villet vedkjenne seg at "Solidaritetsfondet" samler inn penger som det setter humanitære betingelser for, før de blir overført til Vietnam, og som papirorganisasjoner ellers har vi sjelden sett dens materiell (plakater, oblater osv.) utenfor trykkeriet.

På dens første møte i april 1968 snakket bl.a. Pærlus Mentsen og Gunnar Garbo - disse skulle representere Norsk Vietnam-opinion! Den nektet å delta i 1.mai-toget i Oslo sammen med andre progressive organisasjoner. Den 8. avholdt "bevegelsen" imidlertid en egen demonstrasjon og møte med 314 deltakere. Den progressive 1. mai-demonstrasjonen hadde 5-6000. Under Vietnam-uka i november forsøk-

te den seg også med et splittelsesarrangement, og hadde i den forbindelse invitert en delegasjon fra DRV, som på det store åpne møtet skulle få treffe det norske folk. På møtet var det 13 mennesker! Da delegasjonen seinere kom på Solidaritetskomiteens møte var det fullsatt i store sal i Folkets Hus i Oslo.

Etter å ha slikket sine sår forsøkte den nok en gang å splitte den enhetlige manifestasjonen den 20. desember - 8-årsdagen for stiftelsen av FNL. Under stor jubel fikk den mye gratisreklame i den presse som hele tida har rakk ned på FNL. Skremt av tidligere erfaringer skrinla den imidlertid planen om egen demonstrasjon i Oslo, men satset alt på et splittelsesmøte i Folkets Hus. Tross den intensive propagandaen kom 130 mennesker. På Solidaritetskomiteens møte var det omlag 600.

Slik ser den korte og lite ærerike utvikling som "Vietnambevegelsen i Norge" hittil har hatt, ut. Årsaken er selvsagt at det norske folk gjennomskuer dens skinnstøtte til Vietnams folk, og ser dens reelle støtte til NATO.

ambassade. Besøket var et ledd i en "goodwill" turne rundt om i Europa. Etter å ha ført for-
trolige samtaler med det norske utenriksdepart-
ementet og utenriksminister John Lyng, skulle
quisling-propagandistene ha en pressekonferanse
på Hotell Continental i Oslo. Ca. 400 Vietnam-
aktivister tok umiddelbart før pressekonferan-
sen begynte oppstilling utafor inngangen til
Hotellet og krevde "Ingen Quislinger på norsk
jord!", "Anerkjenn DRV!", "Seier for FNL!" og
andre paroler som ga uttrykk for norsk ungdoms
syn på USA-imperialismens aggresjon mot Viet-
nams folk. Demonstrasjonen pågikk i omlag 20
minutter, og det var på forhånd blitt delt ut
løpesedler som tok avstand fra quislingene. I
løpeseddelen, som var utgitt av Solidaritets-
komiteen for Vietnam, sto det bl.a.:

"Ungdommen ville vise sin avsky overfor
regjeringa som ikke vil anerkjenne Nord-
Vietnam, men i stedet holder hemmelige
forhandlinger med representanter for
juntaen i Saigon, til tross for at stør-
steparten av det norske folket i dag
støtter det vietnamesiske folket mot
USA-imperialismen. Ved en slik handling
viste regjeringa sin totale forakt for
det norske folkets solidaritet med det
vietnamesiske.

HVILKEN ROLLE SPILLER UTENRIKSDEBATTEN?

Lyng uttalte at han ikke ville gå med på
en anerkjennelse av Nord-Vietnam. Men han
fortalte ikke at regjeringa dagen etter
skulle forhandle med representanter fra
Saigon-juntaen. Lyng våget ikke å infor-
mere det norske folk om regjeringens
handlemåte, da han var fullstendig klar
over at den ikke stemte overens med den

norske opinion, som så klart tar avstand
fra USAs overfallskrig og de vietnamesis-
ke quislingene.

på denne bakgrunn blir utenriksdebatten
kun et skuespill, som skal prøve å skjule
det faktum at beslutningene fattes på helt
andre steder.

AVSLØR REGJERINGAS FORRÆDERI MOT DET
NORSKE OG DET VIETNAMESISKE FOLKET!

ANERKJENN NORD-VIETNAM!

STØTT FNL!

«Vietnam-nyheter»

er navnet på Solidaritetskomiteens nyhets-
blad som nå er kommet ut med sitt første
nummer. VIETNAM-NYHETER er tenkt å være
et supplement til "For Vietnam" og gi
ferske nyheter fra Vietnam, som den øv-
rige dagspressa søker å holde tilbake.
Bladet henter mye av sitt stoff fra Viet-
namesiske kilder, og dekker derfor et
stort behov. Det legger fram sakene på
den måten som de som selv kjemper i Viet-
nam ser det. Første nummer kom ut i mars,
og inneholder stoff om TET-offensiven,
om Vietnam-arbeidet i Norge og ellers
stoff om situasjonen i Sørøst-Asia. Bladet
koster 50 øre pr. eks og kan bestilles fra
Solidaritetskomiteens kontor, adr: Iduns
gt.5, Oslo 1. Tlf: 20 76 84.

Norske arbeidere mot USA-imperialismen

Torsdag 6. februar i år gikk 450 arbeidere og
funksjonærer ved Emaljeverket i Oslo til to-
timers sit-down streik. Oppslutningen om streik-
en var 100%. Det arbeiderne aksjonerte mot var
at bedriftsledelsen ville selge Emaljeverket
til det USA-eide selskapet Standard Telefon og
Kabelfabrikk a/s, Oslo. Dette var en riktig ak-
sjon, den rettet folks øyne mot den utenlandske
storindustriens stadig hyppigere oppkjøp av nor-
ske bedrifter.

Standard Telefon og Kabelfabrikk er eid av den
amerikanske storfinans, av de samme kretsene
som står bak krigen i Vietnam, og som i dag
også er ansvarlige for aggresjonskrigene i Laos
og Thailand. Utenlandsk-eide aksjer i Norge
hadde i 1962 en markedsverdi på 1.458 millioner
kroner. I tillegg til dette har utenlandske
storkonserner stor innflytelse gjennom patent-

rettigheter, lisenser og diverse andre avtaler.
Så kan en spørre seg hvorfor er det så far-
lig at utlendinger overtar flere og flere nor-
ske bedrifter? Hvorfor var det nødvendig og
riktig av arbeiderne på Emaljeverket å handle
slik som de gjorde?

Når utenlandske storkonserner overtar norske
bedrifter så har de ansatte på denne bedriften
ingen garanti for at bedriften når som helst
kan bli lagt ned, hvis den ikke er lønnsom nok
for de utenlandske storkonsernene.

På samme måten som disse konsernene gjennom
sin imperialistiske politikk blitt fienden til
folkene i Asia, Afrika og Latin-Amerika, viser
det seg at de også er fiendene til norske ar-
beidsfolk. Stadig flere skjønner dette, og det
har kommet sympatierklæringer til Emaljeverks-
arbeiderne fra arbeiderne ved flere store be-
drifter i Oslo.

SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

Solidaritetskomiteen for Vietnam er en sammen-slutning av FNL-grupper og Vietnam-komiteer spredt over hele Norge. Vår organisasjon arbeider for å spre kunnskap om hva som virkelig skjer i Vietnam, og søker å gi analyser av årsaken til USAs krigføring i Vietnam og andre undertrykkelseskriger. Dessuten er pengeinnsamlinger til FNL gjennom Frigjøringsfondet for Vietnam en viktig hovedoppgave for organisasjonen. Pengene som kom-

mer inn på Frigjøringsfondet går i sin helhet til FNL, som selv kan avgjøre hva midlene skal brukes til uten at vi her i Norge stiller noen betingelser for anvendelsen.

Alle som er enige i Solidaritetskomiteens politiske målsetting og vil arbeide aktivt for Vietnams folk, kan bli medlem av lokalavdelingene. Landssekretariatets adresse er: Idunsgt. 5, Oslo 1. Tlf.: 20 76 84.

SOLIDARITETSKOMITEENS POLITISKE MÅLSETTING:

Den Norske Solidaritetskomité for Vietnam vil arbeide for aktiv norsk solidaritet med det vietnamesiske folk, som i Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam og Den Demokratiske Republikken Vietnam kjemper for nasjonal uavhengighet og sosial rettferd.

Solidaritetskomiteen støtter også andre nasjonale frigjøringsbevegelser som kjemper mot utbytting og ufrihet.

Solidaritetskomiteen arbeider for norsk løsrivelse fra den imperialistiske militæralliansen NATO, og for brudd på de forbindelser som knytter Norge til den imperialistiske blokk.

Komiteen har disse hovedparolene:

1. Full støtte til FNL!
2. USA ut av Vietnam!
3. Bekjemp USA-imperialismen!
4. NATO ut av Norge!

Delta i Vietnam-arbeidet der du bor!

ALTA
Ridar Helgesen
9500 Alta

ARENDAL
Bernhard Halvorsen
Stensåsvn. 36
4800 Arendal

ASKER GYMNAS
Jørn Brugård
Sløttestadvn. 282
1370 Asker

BERGEN
Bergenskomiteen
for Vietnam
Postboks 2827
5001 Bergen
Bergenskomiteen
har 8 lokalgrupper

BODØ
Steinar Annes
Langåsen 22
Bodø - Rønvik

BÆRUM
Frank Kristoffersen
Underhaugsvn. 18b
1342 Jar

FREDRIKSTAD
Liv Gullichsen
Kråkerøyn. 82
1600 Fredrikstad

GJØVIK
Trygve Simensen
2863 Odnes

GUDBRANDSDALEN GYM.
Hans Rustad
c/o Haug
2640 Vinstra

HAMAR
Anne Sveen
Boks 269
Hamar

HAMMERFEST
Heikki Hansen
Bybo 139
9600 Hammerfest

HARSTAD
Nils Johan Olsen
Boks 763
9400 Harstad

HAUGESUND
Kåre Johannes Foldøy
5523 Smørsund

KONGSBERG
Veslemøy Fjerdingsstad
Masovngt. 18
3600 Kongsberg

KRISTIANSAND S.
Jan Arvid Dahl
Leire
4630 Søgne

LARVIK
Per Bjønnes Kristiansen
Bergslia 24
3260 Østre Halsen

LEVANGER
Frank Stubb Michaelsen
c/o E. Berg
7650 Verdal

LILLEHAMMER
Anne Haavaldsen
R. Lyngsvei 14
2600 Lillehammer

LUNDE
Roar Huseby
3749 Lunde i Telemark

LØRENSKOG/SKEDSMO
Eirik Nymoen
Ringvn. 13
2010 Strømmen

MO I RANA
Tor Erik Hansen
Lyngheim 4
8600 Mo i Rana

RANA GYMNAS
Bjørn Naustvik
Rana Gymnas
8600 Mo i Rana

MOLDE
Iver G. Gjeldstensli
Molde gymnas
6400 Molde

MOSS
Kim Brandstrup
Melløsvn. 24 c
1500 Moss

NARVIK
Magne Mortensen
Brugt. 6 a
8500 Narvik

NEDRE EIKER
Thor Harald Skaug
Sandstranda
3020 Krokstadelva

OSLO
Oslo-utvalget
for Vietnam
Idunsgt. 5
Oslo 1
Tlf. 207684
Sekretariat for 40
lokalgrupper i Oslo

PORSGRUNN
Gunnar Tørre
Herøyavn. 106
3900 Porsgrunn

RØROS
Øystein Pettersen
Røros 99
7460 Røros

SELBU
Torger P. Størseth
Innbygda
7580 Selbu

SKIEN
Torbjørn Borgerås
Stensrød
3700 Skien

SLEMMESTAD
Rolf Johansen
Postboks 157
3470 Slemmestad

STAVANGER
Dagfinn Rustad
Biskop Reinholdsgt. 4
4000 Stavanger

TRONDHEIM
Trondheim FNL
Boks 1207
7001 Trondheim
Einar Lundemo
Haldensgt. 19
Trondheim
Tlf. 30972
Kontaktmann for Tr.-
heims 7 FNL-grupper

TROMSØ
John-Arne Olsen
R. Stensgt. 3 a
9000 Tromsø
VADSØ
Arne Hansen
Amtmannsgt. 56
9800 Vadsø
VARDØ
Lærer Torbj. Martinsen
9950 Vardø

ÅLEN
Arvid Bårdstu
7484 Reitan st

ÅLESUND
Stein Vinje
Kjøpmannsgt. 32
6000 Ålesund

ÅS
Jørgen Stenersen
1430 Ås

for vietnam

I dette nummer:

Utgitt av Solidaritetskomiteen for Vietnam
Ansv.red.: Odd Erik Germundsson
Redaksjonens adresse:
Idunsgt.5, Oslo 1
Tlf: 20 76 84

Innholdet i bladet kan siteres fritt, med eller uten kildeangivelse.

FOR VIETNAM utkommer med 5-6 nummer i 1969.
Et årsabonnement omfatter også andre trykksaker utgitt av Solidaritetskomiteen, bl.a. VIETNAM-NYHETER, og koster 15 kroner. Beløpet sendes inn på Solidaritetskomiteens postgiro-konto nr. 20 29 81

Opprop til Vietnam-uka	s. 2
Norge, NATO og Vietnam	s. 3
USA-imperialismen skifter gallionsfigur	s. 7
Vietnam fra dag til dag	s. 8
En heltinnes' smil	s.14
Vår første død	s.14
NGUYEN CAO KY -en amerikansk stolthet	s.15
General Abrams slått på hjemmebane	s.16
Laos Patriotiske Front vedtar nytt program	s.18
SOVJET/USA mot verdens folk	s.19
FNL i Norge	s.22
Solidaritetskomiteen for Vietnam	s.27

Gi penger til FNL!

FRIGJØRINGSFONDET

205032

POSTGIRO

IDUNSGT. 5 OSLO 1.